

BÜTÜN ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ,
BİRLEŞİN !

savaş yolu

27

HAFTALIK GAZETE

16 Aralık 1979 Pazar

Yıl:2

10 TL.

**Zorba Demirel iktidarına
karşı savaşta omuz omuza!**

**Bu
sayıda**

**Leninci Parti
ve Opportünizmle
Savaş**

(Sayfa.12)

Tekellerin

Çıkamaz Yolu

(Sayfa.5)

L.I. Brejnev

74 yaşında

(Sayfa 7)

ABD,BÖLGEMİZDEN DEFOL !

(Sayfa 11)

TKP,YKP ve AKEL'in ortak açıklaması (Sayfa.12)

Dünya'dan

Sosyalist ülkeler

● **MOĞOLİSTAN HALK CUMHURİYETİ**'nin 55. Kuruluş yıldönümü başkent Ulan Bator'da düzenlenen törenlerle kutlandı (26.11). Törenlere Moğolistan BÜ-yük Halk Meclisi Başkanı Rum-sen Çulsen yaptığı konuşmada Moğolistan'da sosyalizm kuruculuğu savaşına, bu savaşında baş ta Sovyetler Birliği olmak üzere kardeş sosyalist ülkelerin karşılıksız yardımlarının büyük desteğini belirtti. 1940'larda Moğolistan'da sosyalizm kuruculuğuna geldiğinde sanayi üretiminin tüm üretimin içindeki payının yüzde 16,5 iken, bugün bu oranın yüzde 70'e ulaştığını belirtti.

● **DEMOKRATİK ALMANYA** Mozambik'te yeni toplum kuruculuğuna yaptığı katkıları çerçevesinde 1979'de başta Mozambik'te de teslim etti. Mozambik'in başkenti Maputo'da iki hafta önce düzenlenen 15'inci uluslararası tarım, ticaret ve sanayi fuarında yapılan teslim mattan sonra bu iki ülke arasında yeni bir ekonomik anlaşma imzalandı.

● **İKİ GÜNLÜK** resmî bir ziyaret için İspanya'ya giden A. Gromiko, «kapızın dibine yeni nükleer füzeleer yerleştirilmeye istenilen Sovyetler Birliği hoşgörmez» dedi (20.11) İspanya ziyaretinden sonra Federal Almanya'ya geçen Gromiko «Avrupa kıtasında barış ve yunuşama sürecinin devamını sağlamak için yaptıkları girişimleri sürdürebileceklerini, bu girişimlerin Sovyet dış politikasının ardıllı, ilkel bir parçası olduğunu» belirtti (23.11).

● **SOVYETLER BİRLİĞİ**'nin Demokratik Almanya'daki askerî kuvvetlerinin geri çekilmesine başlandı (5.12) Başta NATO, Pentagon çevreleri olmak üzere tüm militaristler, çekilen silahları «işe yararsız ilan ettiler. Oysa daha önceki açıklamalarında NATO geri çekilen T-62 tanklarını en modern tanklar ilan etmişti.

● **BERLİN**'de toplanan Varşova Antlaşması Dışişleri Bakanları, Avrupa'da nükleer silahsızlanma görüşmelerinin başlatılmasını önerdiler. (5.12) Yapılan açıklamada Madrid'te 1980'de yapılacak Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın, Avrupa için genel silahsızlanma konferansı için bir temel oluşturacağı belirtildi. Ayrıca Bakanlar, Sovyetler Birliği'nin ve sosyalist ülkelerin kendi güvenliklerini ve dünya barışını korumaya kararlı olduklarını vurgulayarak NATO'ya Batı Avrupa'ya yeni nükleer füzeleer yerleştirilmemesi konusunda uyardılar.

Emperyalizm

● **AVRUPA EKONOMİK TOPLULUĞU** Komisyonu'nun yayımladığı «Avrupa» dergisinin Kasım 1979 sayısında AET ülkelerindeki ekonomik durum şöyle yansıtılıyor: «1963-73 yılları arasındaki on yıllık sürede Avrupa Topluluğunun sanayi üretimi yüzde 63 oranında artmıştır. Bunun içinde beş yıl içinde, bu artış ancak yüzde 7'ye varabilmiştir. Bu arada işsizlik oranı yüzde 2,6'dan, yüzde 5,5'e varmış ve böylece Avrupa'daki işsizlerin sayısı 6 milyona ulaşmış-

tır. Bu Avrupa sanayinin bugün karşılaştığı sorunlarının iyi bir göstergesidir.»

● **ABD**, Ortadoğu'daki saldırı odaklarını artırmak için İsrail'de 2 büyük hava üssü daha kuruyor. Bu hava üsseri için ABD İsrail'i 80 milyon dolar ödedi. Yeni üsselerin 1982'de tamamlanmasını beklediği açıklandı (19.11).

● **FEDERAL ALMAN SİLAHLI KUVVETLERİ** için silahları geliştirme kararı aldı. Daha önce özel araştırma bürolarına yitirilen silahların bundan böyle Silahlı Kuvvetlere bağlı kurumlara yitirileceği açıklandı. Bu araç turlar için Federal Almanya 1980'de 3 milyon Marklık bir harcama öngörüyor. (29.11)

Kapitalist ülkeler

Untragbar!

Kırsal nüfusunun hızla azalması için untragbar!

Brüsten DKP

● **NATO ÜYESİ ÜLKELER** barış gücleri temsilcileri Brüksel'de NATO kararları önünde düzenledikleri mitingde yeni ABD ölüm füzeleerini lanetlediler (9 Aralık). NATO Bakanlar Konseyi'nin yeni füze planını görüşeceği toplantı (10-14 Aralık) tüm dünyada yürütülen protesto eylemleri arasında yapıldı. Hollanda, Danimarka ve Norveç'in tutumu NATO'nun işlerini daha da güçleştirirken kitlesel eylemlerin ardı kesildiği.

● **DDGF** ve **UDKF** 1-8 Aralık tarihlerinde kampanya için Federal Almanya'da 1-5 Aralık, Kıbrıs'ta 2-9 Aralık tarihlerinde kampanya yürüttü. Demokratik Almanya'da toplanan 13 milyon pro-testo imzası DBK'ya itildi (9 Aralık). Danimarka, Finlandiya ve Norveç'te imza kampanyaları a-cıdı. (24 Kasım) Hollanda'da 40 bin kişinin katıldığı bir miting yapıldı (25 Kasım). Amerikalı emekliler politikacılar Lübnan sendikaları ve Katolik Barış Örgütü füzeleer karşı olduklarını bildirdi (25 Kasım). NATO üsseli 9 mayan 9 ölle barış örgütleri yeni planları varzeçtilerini istedikler (26 Kasım). Brüksel'de toplanan Avrupa barış dernekleri temsilcileri Sovyetler Birliği'nin önerilerinin dikkate alınmasını istedikler (1-3 Aralık). Washington'da 5 ve 6 Aralık tarihlerinde iki miting daha yapıldı. Füze planını onaylayan İtalyan parlamentosu protesto gösterileri arasında görüşmeleri tamamladı (6 Aralık). Bu arada Finlandiya parlamentosu Sovyetler Birliği'nin önerilerini desteklediğini açıkladı. (4 Aralık) İsveç'te savaşa oyuncakları yasaklandı (2 Aralık). Bir Cruise füzesinin

deneme sırasında ABD'de düşmesi silahlıların «rasslantısız» tehlikelerini de ortaya koydu (7 Aralık).

● **KAPİTALİST DÜNYA**'nın 25 milyon üyeli en büyük metal işçileri sendikası IG-Metall Oak ayında başlayacak toplu sözleşme görüşmelerine hazırlanıyor. Sendikaların ücret artışı talebi yüzde 10. Bu bile Alman tedarikçileri için çok yüksek bir talep olarak görülebiliyor. Bu nedenle yoğun işçi çıkartımlara gidiliyor.

● **38 YILDIR** işçilik yapan İngilizlere Komünist Partisi üyesi ve işyeri başkanı Derek Robinson'un Leyland şirketinde işten atılması protesto etmek üzere 30 bin işçi bir hafta greve çıktı. Leyland şirketinin işçi sayısını azaltma girişimine karşı oturma grevi öneren başta Leyland işçileri olmak üzere birçok fabrikadan işçiler dayanışma eylemlerini yürüttüler. Bunun sonucunda Leyland şirketi Derek'in işten atılması konusunu yeniden incelemek üzere bir komisyon kurulmasını kararlaştırdı.

Gelişmekte olan ülkeler

● **TAHRAN**'da 1 milyon kişi Carter'in İran'a müdahale tehdidini karşı ABD'yi protesto miting yaptı. (21.11) Aynı gün Pakistan'da tüm ABD temsilcileri yakıldı. Bu arada ABD ve İsrail ajanları Mekke'deki kutsal camiyeye saldırdılar.

● **İSRAİL**'de hükümetin işgal altındaki topraklarda yeni yerleşim merkezleri kurmak için milyonlarca dolar harcama yapması ve yiticeği Hıttalarla ortaya çıkan «ilağanüstü şartları protesto eden binlerce emekçinin gösterilerine polis ve askerî birlikler müdahale etti, yüzlerce kişi yaralandı (22.11)

● **NAMİBYA**'nın bağımsızlığı için savaşan SWAPO örgütüne

karşı bir saldırı kampanyası başlatan Trki Güney Afrika rejimi, egemen bir devlet olan Angola'nın sınırlarını da geçerek göçmen kamplarını bastı. Baskın sırasında SWAPO'nun göçmen kampında bulunan 68 kişi öldürüldü.

● **POLİSARİO**'ya karşı bir saldırıya geçen Fas birliklerine bağlı askerlerden 299'unu Polisario Cephesi gerillasılarına öldürdü (düşük açıklandı) (28.11). Bu arada Fas tarafından kurulan Aossario adlı bir provokasyon çetesi, Batı Sahra halkı adına hareket ettiği iddiasıyla Cezayir'e yönelik saldırılara girişti. Bu arada Batı Sahra sorununu görüşen BM Genel Kurulu Sahra halkının kendi yazgısını belirleme hakkının tanınmasını gerektirdiğini belirtti (27 Kasım). Afrika Birliği Örgütü Batı Sahra Komitesi de 5 Aralık'ta toplanarak Batı Sahra'daki yeni gelişmeleri ele aldı.

● **FİLİSTİN** halkıyla dayanışma Lidzbon'da yapılan (2-6.11) Uluslararası Dayanışma Konferansı'yla yeni adımlar attı. Tunus'ta yapılan Arap Doruğunda (20.11) Filistin devrim güçlerinin Lübnan'dan çekilmesini talep eden bazı gerici Arap yönetimleri başarısız kaldılar. FKO'nun tüm istekleri kabul edildi. Bu arada 29 Kasım da Birleşmiş Milletler'in ilan ettiği Filistin Halkıyla Uluslararası dayanışma günü tüm dünyada kutlandı. Dünyaya Barış Konseyi'nin çağrısı üzerine (7.12) Barış Derneği de Filistin halkıyla dayanışma için imza kampanyası açtı. 80'e yakın politik parti, sendika, demokratik örgüt kampanyaya katılmaya davet edildi.

● **ABD**'nin sömürgeci durumundaki PORTO RİKO halkıyla dayanışma konferansı Meksika'nın başkenti Meksiko'da açıldı. (2.12). Dünya Barış Konseyi'nin düzenlediği konferansa 100'e yakın ülkeden 1000'ü aşkın delegeler katıldı. Türkiye'yi Barış Derneği temsil etti. Konferans kararlarında ABD'nin Porto Riko'ya 81 yıldır sömürge konumunda tutuşu şiddetle kınıandı. (4.12).

Türkiye'den

Egemen sınıflar

● **DEMİREL HÜKÜMETİ**'nin programının Meclislerde okunmasından (19.11) sonra Millî Güvenlik Kurulu toplandı (21.11) MCK toplantısından sonra yapılan açıklamada anarşizme karşı mevut yasaların işletilmesi, yasaalardaki bazı eksikliklerin tamamlanması konusunda hükümete tavsiyelerde bulunulduğu belirtildi. Bu onay ve tavsiyelerden sonra Demirel hükümeti Mecliste 229 oyla güvenoyu aldı (25.11). Bski İçişleri Bakanı Hsran Fehmi Çelikkaya tarafından «Kara Listesinin hazırlanması ölüğü açıklanan «Sorumluluk, MHP Gençlik Kollarının «Türk Gençlik Kurultayı'nda yaptığı konuşmada «hükümetle sıkıyönetimin devamında analitik, ancak kadro lar değiştirilecekti» dedi. (17.11) Bu gültü desteği kaybetmek istemeyen Demirel, Sıkıyönetim eşgüdüm sekreterinin görevinden aldı. Yine aynı günlerde Abdi İpekçi'nin ka-

tili Mehmet Ali Ağca'nın tutulması, bulunduğu Maltepe Askeri Cezayir'den çıkarılması (25.11) bu kadro değişikliklerinin ne denli yerinde olduğunu açık bir göstergesi oldu. Bu arada devlet kademelerinde de hızlı bir temizliğe ve fastleştirilmeye girişen Demirel hükümeti işçileri bakanlığı müsteşarlığına Dalokay'ı görevden aldı. TOB-DEP'i kapatma kararlarıyla 80 kazansın olan eski Ankara Valisi Durmuş Yalçın getirildi (3.12) Aynı gün Malatya eski valisi Rafet Tiryakioğlu da Emniyet Genel Müdürü oldu. Bilindiği gibi Rafet Tiryakioğlu MK dönerimdeki Malatya Valiliği sırasında Savunmasız İnsanları bağveinde topluca katletti me emri verilmişti. 27 Kasım'da ise 12 Mart döneminde Ankara Emniyet Müdürlüğü 1. Sübsinin içişleri başı komiseri olan Ümit Erdal İşçileri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü Asayiş Hizmetleri Dairesi Başkanlığına getirilmiştir. Demirel Hükümetinin izleyeceği ekonomi politikası ise Başbakanlık DPT müsteşarlığına

Haftanın ardından

MESSE başkanı Turgut Özal'ı getirmesiyle herkes için çok açık bir hale geldi (3.12) Bu arada F.İbank TEK, TPAO, DSI, TKİ, Petkim, Petrol Ofis, MTA gibi kamu kuruluşlarının Genel Müdürleri de bir çırpıda değiştirilirdi

İşçi sınıfı ve demokrasi güçleri

● **DISK**'e bağlı Maden-İş ve Tekstil Sendikasının Bursa'da örgütü bulunduğu işyerleri temsilcilerinin ortak toplantısından sonra yapılan açıklamada diyor ki: "Maden-İş toplu sözleşme savaşımında tekellere karşı eylem ve güçbirliği yapma kararı alındığı belirtilmiştir (21.11). Öte yandan DISK'e bağlı Hür Cam-İş ile TÜRK-İŞ'e bağlı Kristal-İş sendikaları işçi cam tekeline karşı 7 bin işçiyi kapsayan toplu sözleşmelerde ortak güç ve eylem birliği protokolü imzalamışlardır. (22.11) Kocaeli'de de 14 sendika şube ve temsilciliği tarafından yapılan açıklamada tekelin sömürü ve baskısını artırdığı bir dönemde farklı sendikalara bağlı işçilerin eylem ve güçbirliğinin zorunlu olduğu vurgulanmıştır. (24.11).

● **TÜRK-İŞ**'e bağlı Petrol-İş, Dəri-İş, Yol-İş, TGS, Tez Büro-İş, Ateş-İş, Basın-İş, Harb-İş, Hava-İş, Kristal-İş, Tümtis, Enerji-İş, Kaucuk-İş tarafından yapılan ortak açıklamada yeni baskı yasalarına ve DGM'lere karşı oldukları belirtilerek şöyle deniyor: "Biz aşağıda isimleri olan sendikalar, sendikal güç ve eylem birliğinin daha da pekişmesinden yana olduğumuzu açıklar, demokrasiyi yok etme anlamına gelen bu gibi tüm saldırı ve girişimleri tezgahçılarına karşılarına ön başta işçi sınıfımızın örgütlerine olan saldırıları bulacağına duyuruyoruz."

● **MAYSAN** direnişine katılan işçileri destekleyen 2 bin işçiyi Jandarmamız dağıtmak istemesi üzerine çıkan çatışmada 20 işçi yaralandı. Olay üzerine metal ve tekstil işçileri birçok fabrikada 2 saat kadar işi durdurdu. Maden-İş Genel Yürütme Kurulu da saldırıyı kınadı. (27.11) Saldırı Bursa'daki 22 sendika ve demokratik örgütçe de protesto edildi. (28.11)

● **PETKİM-İŞ** Temsilciler Meclisi 15 Kasım 1979'da yaptığı toplantıda oybirliğiyle şu kararları aldı: "Çin'de bulunan toplu sözleşme döneminde DISK'e, Türk-İŞ'e, değişik konfederasyonlara bağlı ve bağımsız sendikaların eylem birliği zorunludur. Anti-demokratik uygulamalara karşı aktif savaşımına karşı konuşulacaktır. «Kararlarda DISK'teki ihracatların kaldırılması gereği de belirtilmiştir. (17.11)

● **İSTANBUL**'da belediye otobüs şoförleri toplu sözleşmenin bazı maddelerinin uygulanmamasını, Taşitler Dairesi başkanı İbrahim Urhan'ın görüven alınmasını, bazı işçilerin kadrolarının değiştirilmesini protesto etmek kumbaralı sistemde çalışan arkadaşlarının cam güvenliklerini sağlanmasını talep etmek için direniş geçtiler. (29.11) İETT işvereni ile sendika yetkilileri arasında varılan anlaşma sonucunda direniş kaldırıldı. (30.11)

● **DEMOKRATİK** öğretmen hareketinin şifit önderi Talip Öztürk (16.11) ve İlerici öğretmen Üyesi Profesör Ümit Yasar Doğanay'dan (20.11) sonra Profesör Orhan Cavit Tütengil'e faşist canlilerden çıkıp Üniversite'ye gitmek üzere otobüs beklerken katledildi

(7.11) Aynı gün öğrencileri yaptıkları yürüyüşlerle bu alpakça cinayeti protesto ettiler. Tütengil'in cenazesinin kaldırıldığı İstanbul Sıkıyönetime İlgal istina alındı. Caddeler, sokaklar kesildi. Şişli caminin çevresi dikenli tellerle çevrildi. Cenazeye katılmak isteyen halka, öğrencilerine izin verilmedi, ateş açıldı. Açılan ateşte bir yürüyüş öldü, 2 yarattas yaralandı.

● **İGD**'den sonra tüm Türkiye ölçeğinde yaklaşık 80 şubesi bulunan GENÇ-ÖNCÜ derneği de Sıkıyönetime kapatıldı. (29.11)

● **BARİŞ DERNEĞİ**'nin yeni ABD Füzelerine karşı açtığı «Ölüm Füzelerine Hayır» kampanyasında yurt dışındaki eylem birlikleriyle de ördülerek yürütüldü. Aralarında TIP, TSİP, DISK ve TÜRK-İŞ'e bağlı sendikaların da yer aldığı 60'ya yakın parti, sendika ve demokratik örgüt «27 Kasım ABİF Füzelerine Karşı Uluslararası Savaşım Günü»nde Barış Derneği'yle dayanışma içinde olduklarını açıkladılar (26.11). Kampanya çerçevesinde İzmir'de düzenlenen yürüyüşü 60 örgüt katıldı (24.11) 25 Kasım'da Bursa'da, 26 Kasım'da Kocaeli'de kapalı salk toplantısı yapıldı. Ankara'da Barış Derneği, TIP ve TSİP tarafından düzenlenen «Avrupa Güvenliği ve Silahsızlama Paneli»nde de örgüt sözcüklerini yanı sıra CHP saygılı Bül Saraoğlu da bir konuşma yaptı (27 Kasım). Aynı gün Eskişehir'de de bir kapalı salort toplantısı yapıldı. 28 Kasım'da İstanbul Tepebaşı Gazinosunda yapılan toplantıda Barış Derneği adına Mahmut Dikerem, TIP adına Nihal Saray, TSİP adına Yalçın Yusufoğlu konuştu.

● **BASKILARA** ve Anti-demokratik uygulamalara karşı İlerici güçler arasında eylem birliği tüm yurt ölçisinde ilerliyor. Zonguldak'ta Birlik - Dayanışma, Toprak Birlik Yolu ve İşçi Davası eylem ve güçbirliği kararı alındı (25.11) Aynı gün Sapanca'da İGD, TÖB-DER, Sinematek Derneği Sapanca Şubeleri, CHP Sapanca Gençlik Kollarının aldığı eylem birliği kararına bölgedeki Dev-Yol'un da katıldığı bildirildi. Kırkkale'de CHP, TIP, Maden-İŞ, Petrol-İŞ, Genel-İŞ, TÖB-DER, TÜTED, GENÇ-ÖNCÜ, SGB, CHP Gençlik Kolu, İlerici Gençler, İlerici Kadınlar yaptıkları ortak açıklamada Kırkkale'de faşist saldırıların son pñnelerinde giderek yoğunlaştığını, bu saldırıları İlerici güçlerin birliğinin bosa çıkartacağını belirttiler (29.11) Sakarya'da ise, aralarında CHP, TIP, TSİP, DISK İ.Ş. Bölgeleri temsilciliği, Lastik-İŞ, Genel-İŞ, Gıda-İş, Bank-Sen, Fındık-İŞ, Tek Ges-İş, Cam-İş'in de bulunduğu 44 parti, sendika ve demokratik örgüt DGM yasalarına, sendikal hak kısıtlamalarına, tüm çalışanlar üzerindeki baskıları artırımına, Olağanüstü Hal Yasası'na, IMF'ye teslimiyet politikasına, zamlara, hayati mahalligine, demokratik örgütlerin kapatılmasına, yöneticilerinin tutuklanmasına, demokratik basının susturulmasına, Batı Avrupa ve ülkemize yerleştirilmek istenen ödem füzelerine karşı eylemleri birleştirdiklerini, böylece bir birliğini yurt çapında oluşturmaya başladıklarını açıkladılar. (12.11)

● **ADANA**'da avukatlarla yapılan saldırıları kınamak için düzenlenen mahkemeler gününe eyelendimden sonra (25.11) Ankara'da Mamak Askeri Cezaevinde müvekkilleriyle görüşecek 4 avukata faşistler saldırı. (30.11)

Yorum

YİTİRİLECEK ZAMAN YOKTUR

DEMİREL, hükümetin 100 gün içinde yapacağı şeyleri sıralıyor. Bunların arasında da Devlet Güvenlik Mahkemeleri ve Olağanüstü Durum Yasalarını çıkartmayı, Sıkıyönetim, Dernekler, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri, Polis Vazife ve Sehalahyet Yasalarını değiştirmeyi koyuyor. «Anarşinin köküne inmekten, sıkıyönetim mahkemelerine karşısına kişileri değil örgütleri çıkarmaktan söz ediyor.

PARLAMENTOYA değil, milletrist kliğe ve faşist MHP'ye dayanarak hükümet Demirel'in ağzından gerçek niyetini, halk düşmanı yüzünü açıkça ortaya koyuyor. Demirel, anarşi dediklerinde CIA, MIT ve Kontrgerilla kaynaklı terörü değil, antiemperyalist, anti faşist demokrasi güçlerini, işçi sınıfı hareketini, demokratik yığın hareketlerini kast ediyor. Faşist MHP ve onun emineye bekçileri bu hükümetten cam ahırken, devlet mekanizmasının tüm kademeleri halatı pamuğu gibi atıp buralara faşistler, gerileler, katiller yerleştirilince, demokratik örgütler kapatılıyor, İlerici gazeteciler, yurtsveriler, demokratlar zindanlara dolduruluyor, askerler, polisler halkın üzerine sürülüyor. Gerilek bir yandan faşist ve «sok maskeli terörü kendiliğle terimlendiriyor, öte yandan da bu terörün habisin ederek demokratik güçlere karşı baskıyı artırma, halkımıza karşı sıkıyönetim eylemleri teröre basıyurma yolunu tutuyor.

DEMİREL, «anarşiyi meydan okuyorum» diyor. Onun meydan okuduğu yerli-yabancı tekelilerin azam sömürüsü altında yoksulluğa, işsizliğe mahkum edilen işçi sınıfları; tekellerin, toprak beylerinin, tefecilerin soyduğu milyonlara köylüleri; yıkımdan yikima sürüklenen esnaf ve zanaatkarları; açlık mahkum edilmemurları; faşist kursunların her hedefi gençlikler, aydınlar, bilim adamları; evlat acaşıyla isyan eden analardır; ülkesi emperyalistlere talan edilen, atom yığınına çevrilen yurtüstü. Onun meydan okuduğu komünistler, sosyalistler, dört demokratlar, CHP'li yurtsveriler, tüm öteki derli-deli İlerici güçlerdir, onların örgütleridir. Demirel Hükümeti halk düşmanı programını uygulayabilmek için önce bir vuruşa demokrasi güçlerini sindirmek, özdürlükleri tamamen yok etmek, böylece sözümdüne dinginlik ortamı sağlamak, ardından da halkımızın yaşamına el atmak, yerli ve yabancı tekelin çıkarlarını savunma hükümeti programını uygulamasına azmek istiyor. İşte bunun için Demirel Hükümeti bütün temel özgerlikleri budamayı, bir polis devleti ve baskı rejimi kurmayı gündemin birinci maddesi yapıyor.

DEMİREL Hükümetine değil 100 gün, bir gün, bir saat, bir saniye fırsat tanınamamalıdır. Yitirilecek zaman yoktur. Komünistler, sosyalistler, kürd demokratlar, CHP'li yurtsveriler, tüm İlerici, yurtsverer gücleri, sendikalar, öteki yığın örgütleri Amerikaner, «sıkıyönetim Demirel Hükümeti'nin karşısına, onun bir polis devleti kurmayla hedefleyen başka yasalardan karşısına dikilmelidirler, bunun için güçlerini birleştirmelidirler. Amerikan emperyalizminin, NATO'nun, İstibrikleri tekelci burjuvazinin, militarist klerin, onların hükümetinin halka karşı başlattığı bu saldırıya karşı geniş bir demokrasi hareketinin örgütlenmesinde işçi sınıfının eylem birliği çekici bir güç olacaktır. Komünistler işte bunun için bilimsel sosyalizmi benimşediklerini açıklayan TIP ve TSİP'e kelici eylem birliğine büyük önem veriyorlar. İşçi sınıfı hareketini desteklemesi tartışılmazlığı yitirilecek zaman yoktur.

PASIFLIK ve serüvenlik, sekerlik ve yığınlarla inançsızlık sınıf düşmanının yedek güçleridir. Gerileğin başlattığı bu saldırıya karşı bir kararlı bir biçimde, yığınalı çıkışlarla direnmek zorunludur. Fışka çıkar yol yoktur. Komünistler, en geniş emekçi yığınlarını, Demirel Hükümetine karşı olan bütün güçlerini, tüm yurttaşlarını bu amaç çerçevesinde demokratik eylem birliğini gerçekleştirmek için varçerükleri savşıyorlar. Komünist'er emekçi yığınları, halkın çıkarlarını, kazanımlarını savunmaya, gerileğin saldırısını göğüslemeye, bu saldırıyı püşkürtmeye, direnmeye kararlıdır.

savaş yolu

GERÇEK GEREKÇEYİ YALANLIYOR

HATIRLADIR. 1978 yılının son aylarında, AP'si MHP'yle birlikte, tüm gizli- açık faşist odaklar, sağ basın, emperyalizim ve işbirlikçi tekel sermayenin ideolojisi, köşe yazıları ve politikacıları, sıkıyönetimi dayatmak için, böylelikle demokratik hak ve özgürlükleri daha da kısımlak için, yoğun bir etkinliğe giriştiler. Çağrılar çağrılar, demerleşer açık lamaları izlerken, aynı anda, bu girişimlere koşut olarak, faşist terör-cinayet odakları da saldırılarına hız verdiler. Tehlike, işçi sınıfının politik öncülüğünde tarafından daha 5 Ekim tarihli açıklamasıyla şöyle değerlendirildi: «Hükümet, ABD emperyalizminin, NATO egemen çevreleri-

tikasıyla desteklerini yitiriyor. «Sağa da sola da karşı olmak politikasıyla giderek demokratik güçlere yönelik baskı yöntemleri uyguluyor. Antikomünizme yöneliyor. Demokratik güçlerle arası daha da açıyor» Bütün bunlar, faşist tehlikeyi artırıyor.»

Gerçekten de terördeki bu hızlı tırmanış, 24 Aralık 1978 tarihinde, Kahramanmaraş ilinde yaşanan katliam ve soykırıma dek vardırdı. MHP'nin ve onun gizli-açık yan kuruluşlarının düzenlediği bu yığınsal katliama, 100 yurttaşımız yaşamını yitirdi, 1701 aşkın yurttaşımız ağır biçimde yaralandı.

Kahramanmaraş katliamı, aslında MHP'nin onun yan örgütlerinin başbuğası suçüstü yakalamıştı. Fakat yavuz hırslı ve savhillsi bastırma katliamı, Faşizmin özelemlerinin sesi yeniden yükseldi. Kendi düzenledikleri bu korkunç katliam, sıkıyönetim ilânına bahane yapılmaya çalışıldı. MHP'den AP'sine, boyalı basında satılmıg mecmu, politikacısından değişik kuruluşlara, gerici güçlerin tümü, sıkıyönetim güçlüklerini yükletti. Ve CHP ağırlıklı hükümet, Başbakan Ecevit, gericiğe, faşizm özelemlerine, de mokrasi ve işçi düşmanlarına bir kez daha teslim olarak 26 Aralık 1978 tarihinde 13 ilde sıkıyönetim ilân etti.

Sıkıyönetim ilân edilginin tüm faşizm özelemleri ayakta alkışladı. MHP kurtulmuştu. Türkiye şimdiki ve kapsamını yetersiz buluyor, kapsamını genişletmesini, 7 ilde daha sıkıyönetim ilân edilmesini istiyordu. Sıkıyönetim ilânının hemen ertesi günü Terdiman, olayı 8 sütun olarak manşetten şöyle yorıyordu: «MERHABA ASKER». Aynı başlığı taşıyan başyazısı ise faşizm özelemlerinin uzun süredir beri tezgâhlama çalışmaları sıkıyönetim rejimi alkışlanıyor, demokratik ve kesin bir tedbir olarak gösteriliyordu. Faşist katliamlar için öngörükleri, bunu açıkça duyurdukları bir istemdir. Bu nedenle hükümet baskı yaptıkları, faşist terörü bu nedenle terimandrdıkları gün gibi ortadardı. Bu koşullarla ilân edilen sıkıyönetimin işçi sınıfına, emekçilere, halka, leirici güçlere, komünistlere, sosyalistlere, CHP'nin sol kanadına karşı yönelik olduğu kuşku götürmez.

Şu anda, toplantıya hazır -

buşajı polidni üstlenen maoculuk. Aydınlik adı karantik gazetesinin başyazısı Perineç ve partisi TİKP de, alkış kervanına katılmakta gecikmedi. Üstelik sıkıyönetime hedef gösteriyor, işçi sınıfının politik öncülüğünü baş düşman olarak belirtiyor.

Kimisi solcu işçi ya da kuruluşları da, sıkıyönetime karşı çıkacakları yerde, sıkıyönetime hedef göstermeye kalkıştılar ve sıkıyönetimin, MHP ve onun yan kuruluşları ile, gizli açık faşist odakların üstüne gitmesini istedikleri. Kimisi öğüt veriyorlardı? Zamanın başbakanı Ecevit ise, sıkıyönetimin «Temel hak ve özgürlükleri koruyacağı»nı belirterek, Bakanlar Kurulu kararını açıklarken, 26 Aralık 1978 tarihinde, ilân edilen sıkıyönetimin tüm ilere hazırlanmasını söyledi. Ecevit, açıklamasını şöyle notlandı: «Sıkıyönetim temel hak ve özgürlükleri koruyacak bir biçimde ve temel haklara ve özgürlüklere yöneltilen engellemeleri önleyecek biçimde uygulanacaktır».

Böylelikle, sıkıyönetimin resmi gerekçesi, can güvenliğinin sağlanması, terörden durdurulması, temel hak ve özgürlüklerin korunması olarak belirtiliyordu.

SIKIYONETİME HAYIR!

Buğün, gerçeklerin böyleli bir gerekçeyi ne denli yalanzdıği daha iyi görüyoruz. Fakat önemli olan, bunu, olayların akışığında ve anında görülebilmek için. Bunu ise ancak işçi sınıfı hareketi başarabilir. Toplumun öncüsü olanın, bir gereğidir bu. Nitekim, Türkiye işçi sınıfının politik öncülüğünde, daha sıkıyönetim ilân edilginin gün, görüşlerini şu tümcelerle dile getirdi:

«...Ecevit'in demokratik özgürlükleri korumak için ilân ettiği» dediği sıkıyönetim, gerici güçlerin kendi amaçlarına ulaşmak için öngörükleri, bunu açıkça duyurdukları bir istemdir. Bu nedenle hükümet baskı yaptıkları, faşist terörü bu nedenle terimandrdıkları gün gibi ortadardı. Bu koşullarla ilân edilen sıkıyönetimin işçi sınıfına, emekçilere, halka, leirici güçlere, komünistlere, sosyalistlere, CHP'nin sol kanadına karşı yönelik olduğu kuşku götürmez.

Şu anda, toplantıya hazır -

lanan parlamentonun halktan fana, yurttöve, özgürlükçü parlamenterleri, tarihsel bir sorum lulukla karşı karşıyadı. Halka seçimlerden önce verdiginiz sözleri unuttunuz. Sıkıyönetim kararına ay vermezsin. Faşist Türkiye'nin tutuklanmasını, Demirel hesap sorulmasını isteyin. Halk size bunun için ay verdi... Böylesi bir tarihsel anda, eyrim birliğini korumak erdemiz bir görevdir. Tüm ulusal demokratik güçler birleşin. Faşizme geçit vermezsin. Sıkıyönetime hayır...»

1 Ocak 1979 tarihli Savaş Yolu'nda, «ay görüşlere yer verilmişti: «Aylardır terimandrdılan faşist terör zinciri, Kahramanmaraş kitle kırımından geçerek, sıkıyönetime vardı. Yurdumuzun «şimdilik» iki ay olmak üzere, «şimdilik» ilân edildi. Böylece, uyanca bir süredir sıkıyönetim statelerini her fırsatta tekrarlayan faşizm özelemler güçler, bir ileri adım atmış oldular. CHP ağırlıklı Hükümet de, uzun süredir direndiği sıkıyönetime boyun eğerek, Türkiye'de demokrasinin varlığını birlikte, kendisi varlığını da tehlikeye attı. Sıkıyönetim ilânı kararını kamuoyuna açıklayan Başbakan Bülent Ecevit'in olağanüstü durum demokratik hak ve özgürlüklere saygını öleceğini, hatıta demokratik hak ve özgürlükleri korumak üzere çıkarıldığını vurgulaması, bir yandan bir girişim, ve bir dilgi, öte yandan da 12 Mart'ın adını daha bağında duyan Türkiye halkı ve demokrasisi güçlerini kandırması, oyulama isteğini ortaya koyuyordu...

«Sıkıyönetim, CHP ağırlıklı Hükümet'in büyük ekonomik güçlükler karşısında yirik düşüştüğü ve «sarışın» ad verilen faşist tırmanışa boyun eğdiği bir dönemde ilân edildi. CHP ağırlıklı Hükümet'in, devlet kuruluşlarını, MC döneminde yerleşmiş faşistlerden arındırmadığı bir ortamda ilân edildi. Sıkıyönetimin «kafide edivlen» olacağı, belki buna kendisi de inanmayan Ecevit tarafından ne kadar tekrarlanırsa tekrarlanırsa, faşist güçlerin cirit attığı ve ipileri çoğun yerinde bulundurdıkları böyle bir ortamda, böyle bir devlet mekanizması, özellikle sıkıyönetim koşullarında, ancak halk karşı demokrasilerimize karşı, baloz görevi yapabilir...»

nin baskılarına boyun eğiyor. Bununla birlikte emperyalizm, IMP, C.A. ülkemizde faşist tırmanışa körüküyor, faşizm seçeneğini yedekte tutuyorlar. Faşist MHP sıkıyönetim istiyor. Böylece kanlı saldırılarını sıkıyönetime gerekçe hazırlamak için yoğunlaştırdığını açığa vuruyor. Amerikan emperyalizminin, işbirlikçi burjuvazinin vurucu, terörist gücü MHP, hükümet sıkıyönetime zorluyor. Bunun amaç, orduyu kıskırtmak, ilerici güçlerin, işçi hareketinin üstüne hükümet eliyle orduyu sürmek, bu ortamdan yararlanmak ve erke gelmektr.

CHP ağırlıklı hükümet, faşist güçlerin uyguladığı bu kanlı senaryoya, her gün gelecek insanların varoluş öldürülmesine seyirci kalıyor. Faşist partinin, faşist vurucu örgütlerinin üstüne gitmemekle, emperyalizme ödün vermekle, bunalım yükünü emekçilerin sırtına yüklemekle poli-

AYLAR	Ölü Sayısı	Yaralı sayısı	Tutuklanmalar
Ocak	29	47	704
Şubat	48	40	1.032
Mart	69	94	1.531
Nisan	70	83	857
Mayıs	109	159	4.313
Haziran	76	108	1.999
Temmuz	88	75	238
Ağustos	115	74	261
Eylül	114	97	506
Ekim	68	95	314
Kasım	158	78	482
TOPLAM	935	960	12.257

SIKIYONETIMIN BILANÇOSU

Bugün birinci yılını dolduran sıkıyönetim, dördüncü ayında 13 ilde 19 ile çıkartılarak ve kapsamı genişletilerek günümüze vardı. Ama bu uygulamanın bilançosu nedir? Terör durdurulamamış, can güvenliği sağlanamamış ama temel hak ve özgürlükler sürekli ihlal edilmiş, geriletilmiştir. Gerekeceği belirtiler koca bir yalan olmaktadır öteye gidememiş, bu nedenle faşist terör abideliğine tırmanma olanağı elde etmiştir. Tabloda görülen veriler, bu durumu kanıtlamaktadır. Kaldı ki söz konusu rakamlar, hem öldürme ve yaralama açısından hem de özellikle gözetim alanlarında ve tutuklanmalar açısından somut duruma yeterince göstermekten uzaktırlar. Çünkü bunlar sadece gazetelere yansayan olayların dört küntünden ibaretir ve gerçekte çok daha fazla sayılmalıdır.

Evet, temel hak ve özgürlükleri korumak gerekçeyle getirilen sıkıyönetimin bir yıllık uygulaması sırasında faşist kuruluşlar, faşist kalkıştırları ve ta yerde cirit atarken, tutuklanmış isimleri cezavaherlerinde kapatılmışlar, faşist yayın organlarına hic ile sürülmemiş; sıkıyönetimciler demokratik yayın örgütlerini pek çoğunu, gençlik örgütlerini tümünü kapadılar, binlerce ilericuyu tersine döndürdüler ve devranlarındaki tümürlü zindanlara attılar. Sol örgütleri yayın organlarını tümüne yakarak bir bölümlüni yasakladılar. Ama ne anarşî adını verdikleri terörü önyelendirdiler, ne can güvenliği sağlayabildiler. Tersine, işçi sınıfının politik öncülüğünde daha başında dikkat çektiği ve gösterdiği güç, saldırgan sivil ucuu demokrasî güçlerine, emekçi güçlerine karşı yöneltti. Burada, işçi sınıfı, baş yerli tuttu. 1 Mayıs 1978'de, öncesi ve sonrasında estirilen terör, fabrikalarda girişilen surlorurma ve tehditler, erelenen grevler, yap tirılmayan sendika Genel Kurul ları, işçi sınıfına onun savas tınına karşı ne denli hassas ol duklarını gösteriyor. Sıkıyönetim, simdi, Amerikancı-sıkıyönetimci Demirel hükümetinin iş başına gelmesiyle, işçi direniş rini de kapsamı içine aldığı açıkıyor. Tekeli patronlar, De mirel, sıkıyönetimin kapsamını nın daha da genişletileceğini, sıkıyönetim yasanının değiştirileceğini açıklıyor. Amaç, ayakta kalabilmek, düzeni sürdürebilmektir.

Fakat Cumhuriyet tarihinin yarısı, sıkıyönetimler altında geçmiştir. Burjuvazi, egemen çevreler, boyunca hükümet değış tirilmisler. Hele 12. Mart'tan bu yana, hükümetlerin yap rana ma hız çok artmış tir. İşbirlikçi tekelci burjuvazi, egemenleş tirmiş, algısalgenen yöntemlerle, mek taşe -eparmak çözümlerini, mek taşe partiyeleri hükümet çürütüyor. Kurabileceği kısa sürede ediyor, çokıyor. MC'lerin sonu bu oldu. Burjuvazi reformizminin, Ecevit hükümetinin sonu bu oldu. Şimdi Demirel, aynı yolda yürüyor. Ama bundan önceki hükümetle ri nasıl yıkıldıysa, bu hükümet in de öyle yıkılacaktır. Tekellerin egemenliği son bulacak, emekçi halkın ileri demokratik erki kurulacaktır. Sıkıyönetim eyley meş türülen baskılar, tarihin o gidiş ini dururamamıştır.

TURK Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TUSIAD), «1980 yılı başında ekonomik bunalmışın çıkış yolu» adı raporunda, ekonomik bunalmış işçileri derinleştirdi artışın roldünün çok önemli olmadığını iddia ediyor. Arından Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) kalkıyor, ekonomiyi felece sokan işçileri derinleştirdi artış, diyor. Tekeli patronların bir sözlü değeri ne umuyor. Yalanlar birbirine dolanıyor. Onların gerekte tüm isteği sömürdü daha azgın boyutlara ulaştırmak, ilkimizi emperyalizme, onun askeri ve ekonomik örgütlerine, NATO'lara, IMF'lere, ABST'lere daha sıkı bağlamak, küle emektir. MESS patronları, bu hedeflerini 15 Kasım 1979 gün lü azgın anti-komünizm, antazovyetizm dök gazetesinde göstermişlerdir. Bu adamlar, yığıl mekturlu işçilerinin karşısına kuzu postu günyere çıkıyor. Ama 20 yıl azgın bir zamandır kazanılan ekonomik demokratik hakları geri almak için sinsi teğahlar kuruyor. Tekeli patronlar, düzenlerini sürdürebilmek için CIA güdümlü faşist terörden, maocu parşavrim gruplarını bölücü sendikalar kurmasında, Demirel hükümetinin baskies, sıkıyönetimci anti-demokratik uygulamalarından medet umuyor. Bu adamların, Türkiye ekonomisini üzerine gösterebilecekleri çekiş yolu da kalmamıştır. Örneğin TUSIAD, söz konusu raporu nda, kısa sürede çözülmeyecek sorunları şöyle sıralıyor: ● Elektrik enerjisinin yetersizliği ● Kömür üretiminin arttırılmaması ● Potansiyel enflasyonist baskı yara tan para arzı büyüklüğü ● Kit sisteminin işleme hale gelmesi ● Gidercek çarpıklaşma sanai yapı.

Bu düzende, bu sorunların uzun sürede de gerçekleştirileceği bir yana, TUSIAD, bu noktada iki çarpıtma yapıyor

Birincisi, ekonomik bunalmışın sorunlarını yukarıda belirtilenlerle sınırlıyor, çok daha önemlileri zakkalamaya çalışıyor. Söz gelimi dış ticaretin yapısını ve buna köpü olarak döviz darboğazını belirtmiyor. Öpsa bu, karşışık etkileşim süreci içinde öteki bunalmışları da da körükleyen temel faktörler arasında ne kısa sürede, ne uzun sürede çözümlü olanağın var. TUSIAD, ayrıca, üretim, yatırım ve kalkınma hızı büyüdüğülerini planlı dönmeye en düşük düzeyde inmet istediğini en yüksek düzeyde çıkması için derinleşen diğer bunalmış çözümleri anlatıyor.

İkinci olarak, gözardı edilmiş bir yana, TUSIAD, sorunların nedenlerini gizliyor, bunları yonemiyetersizliğine indiriyor. Çünkü söyleyebilecek başka sözlü yoktur. Çünkü bunalmışın nedeni esas kaynaklarında aranacak olursa, suçlu ortaya çıkeseek, kaldırılan her taş altında tekeli patronların kendileri, onların sömürü ve bas-

TUSIAD'ın'1980Ekonomi raporu'

Tekellerin Çıkılmaz yolu

kiya dayalı öğren düzenleri, kapitalizm, ortaya çıkacaktır.

Enarşî sorununu ele alalım. Neden elektrik enerjisi ekonominin gereklerini karşılayamıyor? Zengin kömür yatakları topraklarımız altında yatıyor, akarsularımızda akıp giden suların, bu potansiyelin yüzde 10'u bile elektrik enerjisine dönüştürülmüyor. Tüm bunlar, yönetim yetersizliğinin, hükümetlerin beceriksizliğinin değil; kapitalist üretimin planlanmazlığı nın, onun anarşî yapısının sonucudur. Ekonominin ana sektörleri ve alt kesimleri arasında varolan oransızlıklar ve dengesizlikler, kapitalist üretimin en belirgin özellikleridir. Uygulanan ekonomi politikalar, her alanda olduğu gibi, dışa bağımlı kapitalist gelişiminin acı reçetelerinin içinde yansıtıyor. Uygulanan ekonomi politikalar, her alanda olduğu gibi, dışa bağımlı kapitalist gelişiminin acı reçetelerinin içinde yansıtıyor. Uygulanan ekonomi politikalar, her alanda olduğu gibi, dışa bağımlı kapitalist gelişiminin acı reçetelerinin içinde yansıtıyor.

Enflasyonist baskılar yaratan, para arzı büyüklüğüdür. Ve enflasyon kısa sürede önlenemez mi? Peki sorunu kim? Para ve kredi büyüklüklerini sürekli artırarak, para mab'alarını sürekli değış tiridye çalıştırarak, hükümetleriniz değış tirilmezler? Çarpıklaş sı basılan paralar, krediler sizlerin buyruğuna sunulmuyor mu? Bunların kararları sizden çıkıyor mu?

KIT sistemi işleme hale gelmiş. Zararları ekonomiyi tahrip ediyormuş. Evet, doğru. Ama neden? Çünkü sizlere ucuz girdi iletmiyor. Çünkü piyasada kılsu yaklaşık 100 lira olan demir-çelik ürünlerini, siz parabolalarınıza 30 liraya sattığı için zarar ediyor. Fazla işidüzem sorunu olduğunda da kurulu düzenden kendilerini başka hiçbir yerde aramamaktadırlar.

Gidercek çarpıklaşan sanai yapıya gelince, Türkiye yapım sanayinin çarpık bir yapıya sahip olmasının anlamı şudur: Bu sanayinin ağırıkli kesimleri, girdi yoluyla dışarıya, çokuluslu tekelere bağımlıdır. Dayanıklı ve dayanıklı tüketim malları üretiminde yoğunlaşan, yapım sanayii küçük ölçek ve geri teknoloji ile çalışıyor. montajlık yapan bir yapıya sahiptir. Tüm bunların sonucu her yıl 5 milyar dolarlık döviz yiyen ama buna karşışık Türkiye'ye 70 sent getirmeyen azgın bir canavar gibidir. Peki ama bunun suçunu kimdir? Yani siz ve yitkinleşen değış tirme? Yapım sanayinin girdileri yoluyla çokuluslu tekelere bağılayan, emperyalizmin sunduğu küçük ölçekli geri teknolojileri Türkiye'ye getiren yoksa emekçi halkımız mı?

TUSIAD patronlarına göre, bunlar kısa sürede çözülecek sorunlar değildir. Ama veriler, oğullar, bunların, bu düzende içinde kaldıkça, uzun sürede de çözülmeyeceğini kanıtıyor. Bay tekelci

patronlar, şu noktayı çok iyi bilmektirler: Bizler ve sizin hiçbir hükümetiniz, ilkimizin temel sorunlarına kalıcı hiçbir çözüm getiremez. Nitekim TUSIAD patronları bu olgunun farkındadırlar ve kalıcı çözümlerin olanaksızlığını bildiklerinden, kısa süreli çözümler peşinden koptuklardır. Kısa süreli sükunetlerinin yollarını aramaktadırlar. Bunun için, Demirel hükümetinden şunların yapılmasını istemektedirler:

- 1— IMF ve öteki emperyalist finans kuruluşlarıyla anlaşma, yasal yollardan girişimi sağlayacak önlemlerin alınması.
- 2— Serbest piyasadan gelen dövizlerin (yasa dışı yollardan), yasal yollardan girişimi sağlayacak önlemlerin alınması.
- 3— Sürekli kur değış tirmeleriyle, eğerçeki kur uygulamalarını sürdürülmesi, Yani, sık sık devalüasyonların yapılması.
- 4— Temel malların fiyatlarının arttırılması.
- 5— Üçlerlerin dondurulması ve iş barışının sağlanması.
- 6— Tarımsal ürünlerin taban fiyatlarının düşürülmesi ve iş, gibi.

Bu önerilerin de açıkça gösterdiği gibi, tekeli patronlar, yalnızca kendi kasalarını doldurmak, yalnızca kendi bunalmışlarını kısa süreli de olsa hafifletmek yonemdadılar. Onların ne ilke ekonomistmiş dözüşe çıkartmak diye bir kaygıları vardır, ne de işçileri, köylüleri, memurları, emsal ve zanaatçıları bu düğündükleri vardır. İledikleri pol önerileri, çarpıklaştıkları ekonomiyi daha da çarpıklaştırmaktan başka hiçbir sonuç vermeyecek, onların daha da yaklaşıtıracaktır. Onlar bu nedenle emperyalizme daha da bağlanma yolunda yürüyorlar, bu nedenle baskıyı daha da arttırmayı planlıyorlar.

Ama, halkımız, bu uğursuz gidiş in farkındadır. Ekonominin ve bu temelden kaynaklanan toplumsal ve politik bunalmaların gerekçesini sorunlarımızın tekeli patronlar, onları düzenleri olduğunun bilincindedir. Bu bağlamda onuru, güvenliği, sağlığı ve mutlu bir yaşama ulaşmak, tekeli patronların, büyük toprak ağa ve beylerinin egemenliklerini yıkılmasından, emekçi halkın sosyalizme açılan ileri demokratik yolların kurulusundan çözümleridir. Türkiye'nin sorunları kısa sürede çözülememizi, bu bir avuç sömürücüden ve asalağın egemenliklerinden uzaklaşmaktan, emekçi halkın sorununu ne kadar sürede çözümlenecek göstermektedirler. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin ve büyük toprak ağa ve beylerinin dışında kalan tüm sınıf ve kesimlerinin onların değış tirilmesini istemeleri için yönlendirilmiştir. Bu nun için, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin kurulmasından geçiyor.

Demokrasi savaşınının gerekleri ve TÖB-DER'deki düğüm

TÖB-DER'in içinde bulunduğu du- rum gününlik ve eylemsizlikle özet lenebilir. Demokrasi savaşını için büyük olumsuzluk olan bu durum, işbirlikçi büyük burjuvaziye, De- mokratik hükümetine geç veriyor. Ö- retmenler üzerine çok yönlü baskı, saldırı ve cinayetler yoğunlaştırılıyor. Demokratik öğretmen hareketinin önderlerinden Talip Ös- türk'ün kanı, daha kurumamıştır.

Bilindiği TÖB-DER üyeleri, genel öğretmen yığınları, sorumluluk duyan gruplar örgütleri sahip çıkma savaşını ardıcıl sürdürüyorlar. Son iki yıl içinde merkez yönetiminin resmi politikası du- rumuna gelen ve örgüt yapısında büyük yaralar açan tasfiyecilik,

bu grupların cabaları ile örgüt ta- banında terdit edildi, yalıtıldı. Fakat merkez yönetiminde kendile- rine «devrimci» öğretmen di- yen maceeracıları dayatmaları ve provokatif spoliyalıkları devam e- diyor. Bu nedenle TÖB-DER, işçi sınıfından ve demokratik güçlerin- den kopuk, eylemsizlikle dengezi çıkışların arasında yalpalayp du- ruyor.

Birlik ve Dayanışma'dan yana öğretmenlerin yayımladığı «Öğret- menin Sesi» dergisi gelişmelerin, öğretmen yığınlarına güven ver- meyen, kendi içinde tutarsız, bir- yanıyla maocu gerilemiş buluşmuş bir yönetimin, öğretmen yığınla- rına önderlik edemeyeceğini sosyal mücadelenin sert ve karmaşık ko-

şullarında sağa sola savrulacağını açık olarak ortaya koyduğunu be- lirtiyor. Bu konuda şunları söylü- yor: Kötük burjuva anarşizmi, sol oportünizm, eylemsizliğin ba- taklığına düşüyor. Eylemsizlikle kesin «sol»oluşuk kapı bir kompu- dur. Nitekim kendilerine «devrim- ci» öğretmen diyen maceeracılar, sınıf savaşının çetinleşen koşulları karşısında yığınlardan kopuk, aşırı korkaklıkla işçi kof cesaretini salıncığında kolan «kuruyorlar...» İşçi sınıfına, öğretmen, yığınla- rına güvenmeyenlerin, TÖB-DER' de yıkıldı emek, demokrasi güçlerin den yalıtılmaları için maceeracılar birlik olup çirpanların devrimci kavga da söyleyecek söderi yok- tur.»

İşçi sınıfının savaş yolunda yü- rüyün öğretmenler, TÖB-DER konu- sandaki ana çabalarını, örgütsel birliğin sağlanması ve TÖB-DER'in demokrasi savaşındaki onurlu yerini alması yönünde yoğunlaştırıyorlar. Bu konuda, sorumluluk duyan tüm gruplarla, savaşının her alanında somut adımlar alma- ya hazır ve kararlı olduklarını be- lirtiyorlar. Buna işçi sınıfının eylem birliğinin sağlanması cabası- la bakılıyorlar. Ama birini diğeri- nin önüne - ardına koymuyorlar. Ancak böyle bir tutumla güçlü bir demokrasi cephesinin oluşturul- ması sağlanabilir. Türkiye demo- kratik öğretmen hareketi yükseltilebilir. TÖB-DER'deki düğüm böy- le çözülecektir.

23. GENEL KURULVE MADEN-İŞ

DISK 'in belkemiği, ku- ruucu üyesi T. Ma- den-İş Sendikası, 23. Genel Kuruluna geliyor. Türkiye proletaryasının en örgütlü, savaşkan kesiminin, metalurji işçilerinin sendika- kal örgütü olan Maden-İş Sendikasının, aynı zamanda sınıf sendikacılığının ulusal ve uluslararası çapta bir for- umunu niteliğini taşıyacak 23. Kongresinin önemi nedir?

Bu sorunun yanıtı, aşkır- klı genel olarak Türkiye sendika- kal hareketinin, özel ola- rak Maden-İş'in içinde bu- lunduğu koşullardan, sınıf sendikacılığının önünde bu- lunan ödevlerden kopartılma- ması. Tersine, bunlara sımsıkı bağdır.

Hatırlanacağı üzere, geçen genel kurul, «Büyük Grevlerin en acık günlerinde, işbirlik- çilikte beklenen sınıf sendika- cılığını sürdürmek, örgütsel varlığını parçalamak için gi- riştiği ağırın saldırılar altın- da, 2. MC'nin faşist uygula- malarını yükselttiği bir dö- nemde yapılmıştı. 23. Genel Kurul ise, Demirel hükümetinin yeniden işbaşında bu- lunduğu, demokratik hak ve özgürlüklere çok yönlü bir saldırının pıncandığı, sen- dikaların denesim altına alın- mak istendiği koşullarda, 318.588 patroniyarlığı olası bir yönü büyük savaşının önün leirinde yapılmış.

İki genel kurul arasında ka- an iki yıllık süre içinde, Türkiye sendikal hareketi içinde özel, önemli bir konu- ma sahip bulunan Maden-İş 'in daha da güçlendiği kuş- kusuzdur. Siyasal iktidarların akıl alması baskı ve engelle- melerine, provakasyonlara bülüdü ve yarırcasına girişime- rene rağmen örgütsel yapıları sürekli gelişmiş, son iki yıl- da üye sayısı 528.588 artmış- tır. Fabrikalardaki örgütülü- ğü derinleşmiş, kadroları yet- kinleşmiş, çelikleşmiştir.

1977-78 «Büyük Grevlerin den gerekli dersleri çıkaran, bunu yedegine alan Maden- İş, aynı süre içinde Uluslar- arası sendikal hareket içinde ki saygın konumunu daha da pekiştirmiştir. Sendikal de- mokrasiyi ilkelilerin hayata geçirmeye önünde yürümüş,

ve attığı somut adımlarına bu- yolda örnek olma konumunu yükseltmiştir. Yüzdeleri aşır- ezi, baskı ve sömürü altın- da boyunuza doğrultamamış olan Anadolu'nun en ücra köşelerine sınıf sendikacılığın- ı, başarılarını, işçi sınıfı bil- limini götüren Maden-İş, bu- gün, İskolundaki sendikal iş- çilerin %47'sini çetisi altın- da toplamıştır. Geri kalan %53'ü ise 67 sendikaya da- ğılmış durumdadır. Bunların %33'ü bağımsız sendikalarda, %17'si Türk-İş'e bağlı sendika- lar, %1'i ise MİSK'dedir.

Öte yandan metalurji iş- çileri, daha dün «Kidem taz- minati, çalışma süreleri yüz- lü ücretli izinlerle ilgili ös- nerlerini geri alın, İkramiye- yeri aynı düzeyde bırakın da ondan sonra görüşelim» di- yen, burnu havada çalmış satan MESS patronlarını, bu- gün ortaklaşa hanrıdıkları ve «Nur belgenizdir dedi- ğori geniş önerilerini tümü

üzerinde kafa yormak zorun- da bırakmışlardır.

Bütün bunlar, son iki yıl- da Maden-İş'in güç kaybedip etmediğini bilgilçilik taslaya- rak tartışmaya açmak iste- yenlere en anlamlı yanıtları olduğunu göstermektedir.

Yığınların savaşım için ge- rekli olan bu gelişmeler, bu- direnç olgular, «elbette ken- dilğinden, yağdan kıl çeker- cesine» olmanmıştır. Savaşım tüm alanlardaki süreçleri diyalektik bağlam içinde ele almadan, bunun yüzü düşünül- müş gereklerini sabırla, öz- veriyile yerine getirmeden, ekonomik-demokratik istem- ler uğrunda giden savaşp bu- ğünlere varılmamıştır. Ne var- ki, katlaşılan zorlukların, ki- mi etkisizliklerin tümünden güç cıldığı söylenmiyor. Fakat bunların nesnel ve özel ne- denlerini açık yüreklilikle or- taya koyabilmek, özeletirili yapılarak bu noktaların üzeri-

ne gidebilme yeteneğini gös- terilebilir, bu doğru, sorulu- ve devrimci tutumu özümse- diklerini Genel Kurul belge- leyleye kanıtlayan metalurji işçileri, böylelikle daha üst düzeyde başarılarını güvencisi de sunmuş oluyorlar.

Bugün, Amerikancı sıkıyö- netimci Demirel hükümeti- nin hükümet programını yaza- nan tekel patronları, onları- nin sözcükleri, baskıcı bir re- jim uygulaması ile sendikal hareketi kesin kontrolleri al- tına almak yolundan yürü- yüyorlar. Bunun yolu, sınıf sendikalarını etkisizleştirme- ke, konularını sarsmaktan onları yalıtılmaktan geçi- yor. Bunun yolu, İşçiler, Ne- bloğu gibilerinin önünde DISK'i eylemsizliğin, bölücü girişimlerin batagında tut- maktan geçiyor. Bunun yolu, sendikalar arasında gelişen eylem birliğini dinamitlemek için geçiyor. Sımdaki onlar bu nedenle diğer İskollarındaki sözleşmeleri bağlayarak me-

tallurji işçilerini toplu sözleş- me savaşımında yalnız bı- rakmak gibi bir taktiğe bas- yuruyorlar.

Fakat Maden-İş'in, sınıf sendikalarının bilicli işçileri bu- oyunun, bu planın far- kındırlar. Onlemler ona gövder. Maden-İş yönetimi, üyeleri ve temsilcileri, Türki- ye Sendikal hareketinde ilk kez, uğrunda savaşım verile- cek hedefleri ortak bir ca- baya, ebrilriyle saptağılar. Sendikal hareketin eylem kavrazı niteliğindeki «Temel Politika ve Eylem Bildirgesi- nin hazırlanması da böyle ol- du. Maden-İş'in, sınıf sendika- larının ildeleddiği politika- yı temellendiren saptamalar dan ve uğrunda savaşım veril- mesi gereken hedefler bütü- nünden oluşan «Temel Poli- tika ve Eylem Bildirgesi» ile «Güncel Görevler», tüm tabanı tartışmasına, birliktelik e- listürülmesine sunuldu. Sendika- lık demokrasiinin yeppeni ve önemli bir öneğidir. Bu, 214 paragraftan oluşan ve Genel Kurul'da tartışıl- dık-tın sonra birer karar du- rumuna yükselerek bu çalış- manın içeriği, aynı anda, sıfır- sı sendikalarını, İleri işçiler- den genel sendikal hareketi sürükleyici, yönlendirici, ku- caklayıcı ve İleri götürücü İs- turleri kanıtlıyor. Tekele pat- ronları korkutan da, emekçi hüküm bir İleri demokratik emekçi kurmak için verilen savaş- ıma yerlii onun verilebilme- ni gerekleri de budur. Bu kararların hayata geçmesi için özveriyile sürdürülecek savaşımdır!

Maden-İş, onun savaşkan yiğit İye ve temsilcileri, da- ha nice çetin görevler bekli- yor. Metalurji işçilerinin, bu- güne değin sınıf karşıdeseri, emekçi halkımız, gençlerimiz, kadınlarımız, hiç bir zaman yalnız bırakmadı, bırakmayac- k. Bu dayanışma, ulusal demokratik güçlerin eylem ve güç birliği, metalurji işçiler- lerinin yeni yeni savaşım- ının utcu ulaşımında ös- nemli bir işlev görecektir. Ya- nırsa, metalurji işçilerinin savaşımını içinde edindiği tüm deneyimler, diğer sınıf karşıdeserinin, emekçi halkı- mızın savaşımına ışık tutu- yor.

İşbirlikçi tekeliler sınıf sendikacılığını sürdürmeyecekler.

ABD bölgemizden DEFOL!..

Genç Öncü açılmalıdır

YAŞIYORLAR SAVAŞIYORLAR

Sıkıyönetim demokratik bir gençlik örgütünü daha kapattı. Genç Öncü'nün 80 şubesiyle birlikte kapatılması, işçi sınıfımızla bağlaşıklık içinde olan gençliğe, Amerikancı-sıkıyönetimci Demirel hükümetince indirilen yeni bir darbedir. Sıkıyönetimin, demokratik gençlik örgütleri üzerine böylesi geniş çaplı saldırısı, işçi sınıfının yanında yer alan 4 demokratik gençlik örgütünü: İGD, Genç Öncü, SGB ve DDKD arasında eylem birliği kararında sonra olmuştur. Bu durum, eylem birliğinin, gereklilik güçlerinin korkulu rüyası olduğuna kanıtıyor.

Ana cinayeti yuvaları olduğu cokokan kamptanlar faşist demerler akçdır. Katliyer ortaklıktadır. MHP-ÖKD militanlar, şofleri, Kayseride olduğu gibi, CHP'li gençleri de kurmay başlamışlardır. Bu durum, gençliğe yönelik saldırıların daha da artacağına gösteriyor. Tehlike büyüktür. Ama önlenemez değildir. Bugün işçi sınıfı arasında huzla gelişen eylembirlikleri, bilimsel sosyalizmi bilimsediklerini belirten partilerin TKP'ye karşı ön yargılarınin giderek kırılması, Türkiye'nin politik çevresinde çok önemli değişimlerin olacağını gösteriyor. Bu gelişme, emperyalizme ve faşizme karşı en geniş eylem ve cephe birliğinin kurulmasının, güçlü bir demokras hareketinin örgütlenmesinin yollarını açıyor. Gençlik kesimindeki eylem birliğinin güçlenmesi, bu gelişme olumlu katkılarda bulunacaktır. Bugün Genç Öncü, İGD, SGB ve DDKD arasında kurulan eylem birliğine CHP'li gençlerin katılması eğitim yükseliyor, işçi sınıfı, emekçi halkımız, şürekli demokratik güçler, sosyalistler, komünistler, gençlik arasında gelişen, daha sıkı örgülen eylem birliğini tüm güçleriyle destekliyor, yurtsavere gençliği bağrına basıyor. Demokratik örgüt ve kışiler, 17 uluslararası gençlik kuruluşu için savunım savaş yolunda özerliyle, yitkile taşıyan İGD Kapatılmas, diyere. Demokras güçleri, «Genç Öncü Açılmalıdır» belgisini yükseltiyor. Evet, tekeci patronlar, Demirel hükümeti, İGD'yi, Genç Öncü'yü kapatırlılar, ama onları uğursuz savaslıktan yoldan alıkoyamazlar, bu savasın uluskenunu önlemeyezer. Gereklilik, anti-demokratik yöntemlerle bugün İGD'nin ve Genç Öncü'nün yarın SGB, DDKD ve diğerlerinin kapsısına kilit vurabilir. Ama gençliğin işçi sınıfı yolundan ilerlemesini önleyemez. Bu doğ rultuda verilen anti-emperyalist, anti faşist savası kıramaz. Gençliğin eylembirliğini savasından, yığın hareketinden koparamaz. Tekeiler ve hizmetindeki Demirel hükümeti, millitariat kük tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de demokras güçlerini baskıyla, kanlı zorbalıkla yıldırmanın mümkün olmadığını daha iyi görcektir. Tekeci patronların, büyük toprak aca ve beylerin egemenlikleri yıkılacak, emekçi halkımızın ileri demokratik erki kurulacaktır.

Antidemokratik baskılara hedef olan ilerici, devrimci gençlik örgütleri yaşayıyorlar, savasıyorlar.

ABD Başkanı Carter İran'ı doğrudan askeri müdahaleyle tehdit etti. ABD savas gemileri Basra körfezinin ağzına yığıldı. Akdenizde 6. Filo İran'ı vurabilecek konumunda seyrediyor.

Aralık 10-14 tarihlerinde Beşiksel'de yapılan NATO görüşü ise Avrupa'nın meresine kaç adım daha yeni ölüm füzesi konuşacağını tartışıyor. ABD'nin tüm dünyayı tehdit altında bırakan yeni buluşları Pershing-2 ve Cruise füzeslerinin marifetleri sergileniyor. İşte ülkemizi de çok yakından ilgilendiren, önümüzdeki sorunları yüz yüze getiren ABD emperyalizminin saldırıgan, çirkeç yüzü bu çelil suç.

Büyük Ekim'in başlangıç gününde kapitalizminin sosyalizme karşı saldırı boyuna emperyalizmin konularını şürekli yitirdi, yitiriyor. Klasik sömürgecilik sisteminin de yıkılmasıyla birlikte emperyalizm daha bir saldırıganlaşı. Dünya halklarının ilerleme yönündeki gelişimini daha bir açık saldırı tehdit altında almaya girişti. Eya saldırıganlık daha 2. Dünya savası sırasında Kote'ye doğrudan askeri müdahale sırasında ortaya çıkmıştı. Sömürgecilik sisteminin yıkılışı yıllarında, 1988lerde Ölüme Öncü filonun yaptığı müdahale ABD'nin emperyalizminin özünü deşiparadığı jandarmalığına somut bir göstergesi olmuştu. Daha sonraki yıllarda Çin'deki halklarına, yığıt Vietnam, Kamboçya, Laos halklarına karşı yürüttüğü saldırı savaslarında yedigil şamar AED'yi ulandırmadı, ama aygıtını daha bir denik almasına, stra tejisinde belli değişiklikler yapmasına yol açtı.

Komünist ve İşçi Partilerinin Danışma Toplantılarında belirtildiği gibi, emperyalizm bölgemizle savaslar çıkartıyor. Doğrudan ABD emperyalizminin desteklediği, ilerici şürekli müdahale saldırılar düzenleniyor. Böylece ABD emperyalizminin bölgemizle ilgili savası, Orta Doğu'da İsrail'in, Afrika'nın güneyinde Güney Afrika rejiminin saldırıları şürekli kazandı. Bu saldırılar ABD'nin tüm dünyayı kontrolü altında tutmak için şürekli güçlendirildiği füzele, doğrudan destekleniyor. ABD'nin kurduğu ölümlerden kaçınacakları sağladığı askerel donanımına besleniyor.

İranda ki anti-emperyalist gelişmelerle birlikte ABD emperyalizmi Orta Doğu'da önemli konularında birini yitirdi. Bu durum ABD'nin bir süredir gizlemeye yeltenildiği saldırıgan yüzünü çok daha açık bir şekilde ortaya koymasına neden oldu. Bu ülkenin işçilerine kateda müdahaleyi ajanları

la, CIA uzmanlarıyla sürdürmekte olan AED emperyalizmi, şimdi dolaylı askerel tehditler savuruyor. Ne var ki emperyalizmin dünyaya ölümsüz bölünmez egemenliği dönemleri çok gerilerde kalmıştır. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere dünya sosyalist sistemi, kapitalist ülkeler işçi sınıfı hareketi, ulusal kurtuluş güçleri ve dünya ölçüsündeki diğer tüm barış güçleri, AED emperyalizminin bu askerel müdahale tehditlerine karşı aktif bir şekilde direnmiyorlar. 1968'lerde Ürdün emperyalizminin ardından Sovyetler Birliğinin sert uyarısı AED emperyalizminin geri çekilme konusunda bırakmıştı. Ö günlerde Nasir şöyle diyor: Sovyetler Birliği, yeni ba-

şümezliğin elinde etmiş ülkeler için. Amerika başta olmak üzere emperyalistlerin tüm işgal ve saldırılarına karşı bir kalandır. Nasir'in bu saptamasını ulusal kurtuluş güçleri gündelik yaşamlarında doğruladılar, doğrularıyorlar. ABD'nin İranda askerel müdahale tehditine karşı Sovyetler Birliği AED'yi sert bir şekilde uyardı. Sınırlar çevresinde boyalı bir kaba askerel müdahaleyi horgörmeyeceğini belirtti.

İranda askerel müdahale tehdidi, Avrupa'ya yeni ölüm füzele ri yerleştirme girişimleriyle abşayı gösteriyor. Dünya ilerici, barışçı kamuyu bu her iki girişim karşı da aktif bir şekilde direniyorlar.

Kapı konuşmuş İranda kamu böylesi bir askerel müdahale tehdidi ne edurumumuz müdahale tehdidi yen, Senato'da ülkemizdeki AED tehdit hakkında araştırma yapıldı ve gerektiği yönündeki talepleri senataya getirildi. yeni ölüm füzesininin Avrupa'ya yerleştirilmesini destekleyen Demirel hükümeti Amerikanca yüzünü ortaya koyuyor. Ne var ki halkımızın anti-emperyalist savs gelenekleri eskidir. Kote savaslarında karşı yürütülen kampanya, 1960'li yılların sonlarında ABD'nin 6. filonun karşı yoğun saldırılarına karşı 6. Filo'ya hakimiz «Kati Filo» adını vermiştir. Çünkü kan dökmüşdür bu filo, bu kanın hesabını sörecektir halkımıza. Ve bu savasınlar sonucunda 6. Filo artı sularımıza kitletelemiyor, limanlarımız demir atamıyor. İşte «Ölüm füzelelerine hayır» arpanyasının bu boyutlarda sürgetmesi halkımızın anti-emperyalist savas geleneklerine dayanıyor. Ülkemiz ilerici barışseverleri AED emperyalizminin bu saldırıganlığına yeni girişimlerine karşı işçi bölgemiz aktif ve omuz omuz savasıyor. ABD'nin İranda askerel müdahale tehdidi tüm bölgeli halkı gibi halkımızdan da gerekli cevaplanacaktır. Orta Doğu'daki tüm ilerici halklarla birlikte halkımız da ABD'nin bu saldırı havasestir kırım için savasıyor, savasacaktır.

İnsanlık yeni bir savas istemiyor. İnsanlık ilerleme için, yoksulluğun ortadan kaldırılması için savasıyor. ABD emperyalizminin insanlık düşmanı saldırıganlığı boş çıkacaktır. Sürdürülen ardıcıl savas savası bunun içindir.

Komünistlerin bölgemiz barışının sağlanmasını güvencesi olan halkları arası dostluk için savasıyor. Barış savası temelinde bölgemiz ve uluslararası alanda Komünist hareketin eylem birliğinin güçlenmesi, emekçi yığınlarınin dayanışmasınınin geliştirilmesi için savasıyor. Bu çerçevede, TKP, YKP ve AKEL'in 2 Aralık 1979 günlü Ortak Bildirisi, büyük önem taşıyor. Üç kardeş komünist partisi, ülkelerin halklarına şöyle sesleniyor:

«Ayağa kalkın ve hükümetlerinizden, yayılmacı amaçlardan ve her gözetimden vazgeçiniz, barış, anlaşma ve ılışlılığı politikasını gerçekleştirilmelerini isteyiniz.

ABD bölgemizden defol. Tüm sistem barmanlarıyla, tüm üleriyle ABD'yi bölgemizden söküp atınız, Orta Doğu halkları için dirimsel bir önem taşıyor.

«İlerici demokratik ve barışsever güçler "Yeni nükleer füzelelere hayır" diyorlar.

Amerikancı, holdingçi, sıkıyönetimci Demirel iktidarına karşı savaşta omuz omuza!

Demirel Hükümeti'nin kurulmasını iç gerici bir akışla karşıladı. Emperyalizm, NATO çevreleri ellerini oğuş turdu. Ama halkımız için kan akıyor. CIA ile bağlı cinayet odaları, kontrgerilla, foşist terörü arıyor. Her gün yeni bir yurtsever topağa devriliyor. «Ne olacak?» sorusu herkesin kafasındadır. Gözüm yolunu, işçi sınıfını, onun politik öncü gücü gösteriyor. Bunun hem nedenini hem zorunluğunu açıklıkla ortaya koyuyor. Belirlenen çözüm, hem haklı, hem gerçekçi hem de doğru olabilmem tüm unsur ve gerekliliklerini içinde taşıyor.

DEMİREL İKTİDARI, ABD EMPERYALİZMİNİN, NATO İŞBİRLİKLERİNİN İKTİDARIDIR
Neden? Çünkü bu iktidarı dört pa-
litikası emperyalizmin bölge-
de dünyada izlediği silahlı, egemenlik
politikası, yeni savaş odakları yo-
ratma, barışı ve güvenliği tehdit etme
çabaları temsil ediyor. Bu iktidar, barışın kolisi Sovyetler Birliği'nin
yapıcı barış önerilerini NATO güç-
lükleriyle baskıyor. Emperyalizmin Orta-
doğuda vurucu gücü olma konumuna
sorumludur. İranda boğulan yeni doru-
kuna gelmiş, ülkemiz topraklarında
ki Amerikan ve NATO istisnai bölge-
mizde gelişen antemperyalizm eleme-
me karşı kullanılması hazırlarını hal-
kımızdan gizliyor. Bu hükümet, NATO
Lohay toplantisinin, atom füzesinin
Bos Arvutpa'yı yerleştirilmesi önerisini
onaylamıştır. Amerikancı Demirel, bölge-
te, ülkemiz, halkımız ateşe atıyor,
emperyalizmin herpol planlarına alet
ediyor. Üm saçan bu füzele için, yığın-
ların cebinden söktüğü iki buçuk milyar
dolara, ölmü tacirlerinin emrine veriyor.
Düser konusunda ABD emperyalizmiyi
sürdürülen pazarlık, egemenlik hok-
kımız ayaklar altına olacak yeni bir kö-
lelik anlaşmasını boğuncacılığı açığa
vurdu. İktidarı dayandırdığı tekeli gücün-
de, militarist çevreleri, Yunanistan'ın
güçlenişini artırma, Kıbrıs ve Ege'de yayıl-
maçlar gücüne istemi, onların iktisadi
ihtilalini, barışçı olmaları yüzlerini
belgeyor. Demirel, bölgeyi bir politikaya,
ABD emperyalizminin, soldırğan NATO
çevrelerinin planlarına hizmet ediyor,
onların planlarını uyguluyor. Böylelikle
ulusal güvenliğimiz çokca ayaklar altı-
na alıyor, hiçe sayıyor.

DEMİREL İKTİDARI, ZORBALIKLI DAYALI ANTIDEMOKRATİK BİR İKTİDARDIR...
Bu saptama, hükümet programında

Her alan antidemokratik modellerle, uygulamasına geçilen devlet mekanizması faaliyetlerine girişimleri, artan cinayetler, baskı ve terörle doğrulanıyor. Doğan Özlener, Karafotoğulları'nın, Bedrettin Çöçerler'in, Ali İhsan Özgürler'in, Abdülpekerlerin, Talip Öztürklerin, Tüngenlerin, daha yüzlerce ilerlerinin, yurtseverin kanı daha kurumamıştır. Ama Demirel, bu foşist cinayet şebekelerine kol kanat veriyor, kirakol katilleri himayesine alıyor. Hükümetin amacı, tekellerle ve foşizmin özlemelerinin istemleri doğrultusunda bütün temel hak ve özgürlükleri budamak, bir polis devleti ve baskı rejimi kurmaktır. Orhan Cavit Tutengil'in cenaze töreninde bilim adamlarına, gençlere, kadınlara, gazetecilere açılan ateş, vurulan çocuklar, bunlar bir kükük kaptır. İMHP'nin elindeki yüzlerce kişilik kara listelerine hazırlanmış. Somuncuoğlu'nun, foşist Türklerin Demirel'e verdiği destek bölgeyi bir kanlı oraklığa dönüştürüyor. Bunun için Turgut Özal'ın Babakanlık Danışmanı yapımı, İsmail Erdal gibi 12 Mart'ın kontrgerilla işkence uzmanı, Asayiş Dairesi başkanlığına getirilmiştir. Baskı terör, zorbali, antidemokratik yasalar, memleketle demokrasi ve özgürlük savaşını eleventiriyor. Gericiğin tıltıltı açığı ortadadır. Demirel'in sözün-
de çözümün gereken sorularını sıralama biçimi bu taktiki çokca ortaya koyuyor. Önce anarşizm önlemek, sonra ekonomik bunalmı ortadan kaldırmak diyor Demirel. Bu bir zamanlama sırasıdır. Gericiğin anarşizi önleme adına foşist yasalar çıkarıyor, DGM'leri yeniden kuruyor, 141-142'leri daha yoğun bir biçimde işleme-
ye, demokratik hakları-özgürlükleri tümüyle ortadan kaldırmayı çablıyor. Halkın cebindeki son kurşunu bölgeyi bir ortada el atmayı planlıyor. Tekeli sermaye çevrelerinin bildiri, gericiğin bu taktik ve amaçlarına işık tutuyor. Ve amaçsızca soldırıyor gericiği. Foşist yasa-
ları, açık tarife vuruyor halkın üzerine. Bölgeyi bir iktidar, siyasal görüşü ne olursa olsun bütün emekçilerin çıkarlarını, istem ve özlemlerine aykırıyor. **İŞÇİLER**, Demirel iktidar sizler için, ücretlerinizin dondurulması demektir. Sendikalistik, şifortasizlik demektir. Sendikal haklarınız ellerinizden alınması, yok edilmesidir demektir. İş kazalarının, meslek hastalıklarının ortadan, daha çok olacak, azgın sömür, son sendika, kısa

ömür demektir. Grey hakkının kullanıl-
ması, referandum isteminin hasır altı
edilmesi, SSK zoraletinin devamı, lokavt
demektir. Demirel'in düzeni, sizler için,
tazminatız isten atılmama ve kendisi
ve sürekli korkusu demektir. İşsizliğin
artması, işveren baskısı, soğuklaşma ve
güvensiz bir yaşam, kölelik demektir. **Yurt dışındaki işçiler**, bölgeyi bir iktidar, sizin için, alle ve çocuklarınız için tüm sorun-
larınızın daha da ağırlaşması, çözümsüz-
lüğü devam etmesi demektir. **KÖYLÜLER**, Demirel iktidarı, sizler için, topraksızlık demektir. Yar olma da
elinizden kaybetmeniz, oğuşa beye ka-
ptırmanız demektir. Tohumuzluk, gübrü-
süz, traktörsüzlük, ilaçsızlık veya bun-
ları çok daha pahalıya elde edebilmemiz
demektir. Bölgeyi bir iktidar, kredi ola-
ncılarından yığıl büyük topağa ağa ve
beyefendiye yaranması, araçlara tekeli-
lerini saltatma demektir. Düşük taban fi-
yatları, salama olanaklarının yaranma-
ması, yolsuzluk ve doktorsuzluk demektir. Ürünlerinizin ucuz kapatılması, tekel
olması, cilekçe yapantınız devam etme-
si, insanlarımızın istisim edilmesi, oku-
suzluk demektir.

ESNAFLAR, ZANAATÇILAR, Bölgeyi
bir hükümet, sizler için ağır vergi yükü-
dür. Kredisizlik, büyük emeryodaların,
tekeli patronların baskısı ve ezgidir.
Kempetleri indirmek zorunluğunda kal-
maktır. İflaslar.

MEMURLAR, ÖĞRETMENLER, MİMAR VE MÜHENDİSLER, TEKNİK ELEMANLAR, BİLİM ADAMLARI, SANATÇILAR; Demirel iktidarı, çalışma hakkınızın, iş güvenciliğinizi bütünüyle ortadan kaldırmıştır. Greyli toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkınızın yığıl gitmesidir. Sürgündür. Baskıdır. Ülkemizin ve halkımızın mutlu geleceği adına, istediğiniz yaratıcı, öz-
gür çalışma koşullarının hepten hayal ol-
maması, kişiliğiniz üzerindeki çöğüt teh-
ditler, tekinlerindir. Moğallarızn dondu-
rulması, katıyısının düşük tutulması, ik-
tidarınız hakkınızın varınemesidir.

GENÇLER, Demirel yönetimi, sizler için, en basit can güvenliğinizin, yaşam hakkınızın çok daha büyük bir tehlike altına girmesi demektir. Okulsuzluk, yurt-
suzluk demektir. Örgütlerinizin kapatılması, kazanbildiğiniz en küçük demok-
ratik ve akademik hakların elinizden alınması demektir. Demirel iktidarı beyni-
nize yönelen namuldu. İşsizlik için Açık-
tır. Beinsizliktir. Veremdir. Eğitim siste-
minizi gerileştirilmesidir. Amerikanolo-
jizmasını, foşistleştirilmesidir. Eğitim iz-
kellerini çıkarılmasına düzenlenmesidir. Pa-
rali eğitimdir. Geleceksizliktir.

KADINLAR; Demirel iktidarı yabanıcı-
nın değildi. Pahallıktır. Yokluktur. Kuy-
ruktur. Egit işçi eşit ücret olamamaktır. Ama sağlığını gözetilmesini, kraşızlık,
yuvassızlık demektir. Cifte sömürüdür. Top
lumsal yaşamın dışında tutulmak, dört
duvarın arasında hapis edilme, çobuk
ihtiyarlamaktır.

ANALAR, BABALAR; Sizin için avlat
ocadır. çiledir. Caretsizlik. Kahırdır.

**KÜRT HALKI, TÜM ULUSAL AZINLIK-
LAR**; Demirel iktidarı, uluslar ve diller
arasındaki eşitsizliğin daha da darlemiş-
mesidir. Ulusal demokratik haklarınızın
daha bir ayaklar altına alınmasıdır. En kü-
çük, halk bir demokratik isteminizin kula-
za zorbalıkla bastırılmasıdır. Açlık ve sefa-
lettir. Türk işçisi ve köylüsü gibi sizleri de
sarması, ezmesidir. Dipsizdir. Sürgündür.
Zulümdür. Ağa ve beylerin ortan arzidi-
leri. Sovyetizm körüklenmesidir. Moyn
tarlasıdır.

**YURTSEVER, BARRİSEVER HALKI-
MIZ**; Bölgeyi bir iktidarı devletin ulusal
egemenliğinin, ulusal onurumuzun
daha da ayaklar altına alınmasıdır. Yeni
yeni kölelik anlaşmalarının imzalanması-
dır. NATO saldırılarına alet olmaktadır.
Atom üsleri, füzesidir. Ülkemizin karış-
komu halkları karış emperyalizmin bir
sırcına tahatası olarak kullanılmasındır.
Silahlanma harcamalarının yüzdeye asılan
payını almaya, opımızın ekmeğimizin kula-
lanmasındır. ABD'ye NATO'ya yeni yeni
öğütlerdir. Onlara ülkemizi ve insanları-
mızı kul köle etmektedir.

DEMOKRATLAR, İLERİCİLER, SOSYALİSTLER, KOMÜNİSTLER; Bölgeyi bir
yönetim yüküttür. Yolsuzluktur. Halkımızın
azgınca sömürülmesi, soyulmasıdır. Ganc-
lerimizin emekçilerimizin birbirine düş-
ürmesidir. Devlet olanaklarının tekeli
patronlara peşkeş çekilmesidir. Yolsuz-
luktur. Ağır vergilerdir. Enflasyondur. Ho-
yat pahalıdır. Her düzeyde planzistik,
ekonomide anarşizdir. **KIT'lerin** tasfiyesi-
dir. Eğitim, TRT'nin gerileştirilmesidir, fa-
glatleştirilmesidir. Terördür. Kontrgerilla-
dır. Zindandır. İçkene, ölümdür.

TEHLİKE ÖNLENİBİLİR
Tehlike böylesindedir. Ama bu gördüğümüz
böyleyi bir dayatma, önlenemez değildir.
Her olanak gericiğin elinde durmuyor.
Ülkemizin emeçliye geçinen tüm yurtse-
ver, barışsever ilerici insanları, bu tehli-
keyi ebirdiyle önleyebilir. Mutlu, güven-
li ve yavaşca bir Türkiye'yi kendi elleri-
yle, işçi sınıfının öncülüğünde kurabilirler.
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komite-
sinin 27 Kasım 1979 günlü bildirgeni-
de bu konuda şöyle deniyor: «Eğilimdir

BİLDİRİ

Amerikan emperyalizminin tekellerin has adamı Demirel sikeyetine dahi bir aznink hükümeti kurdu. Egemen sınıflar reformcu politikanın iflasından sonra zorbalık rejimine geçiyorlar. CHP ağırlıklı hükümetin emperyalizme, tekelilere, gericiğe boyun eğme politikasının, sikeyetinin uygulamasının sonuçlandırın yararlanıyorlar. Bu hükümet dikemizin içinde bulunduğu bunalmış daha da derinleştirilecekler. İşçi sınıfının, halkımızın savasını kırması kaçınılmazdır.

Demirel hükümetinin programı, Amerikan emperyalizmi ve NATO birlikteliğinin, yerli ve yabancı tekelilerin temsilciliğinin, zorbalık ve sikeyetiminin, anti kamu yararı ve sovenizmin, ulusal baskı ve ayrımcılık programıdır. Demirel hükümeti çıkarıp, ulusal bağımsızlığın, işçi ve emekçi haklarının, demokratik özgürlüklerin önüne çıkarır.

Demirel hükümeti, ABD emperyalizmiyle egemenlik haklarını ayaklar altına alan yeni bir kölelik anlaşması bağlamaya, topraklarımızdaki Amerikan ve NATO üsullerini güdümlenmeye, atom yığınlarını arttırmaya hazırlıyor. Ulusal emperyalizme ekonomik bağımlılığı daha da pekiştirerek Ortak Pazar üyeliğine sürüklemeye çalışıyor. Yunanistan'ın karşı çıkımlarına bölgede gerginliği artırıyor. Ancak, ulusal güvenliğimizi tehlikeye sokan bir parti, antiemperyalist ulusal bağımsızlığın ve barışın yana tüm güçleri karşısında bulacaktır. Batı Avrupa'ya, Amerikan atom reaktörlerini yerleştirme girişimlerine karşı yürütülen barış kampanyasını bunu kanıtlıyor.

Demirel hükümetinin amacı yerli ve yabancı tekelinin -kârlarını arttırmak, bunalmış yıkılmış emekçi yığınların sırtına daha da amsızca yüklemek. Hükümet programı memleketi emperyalist sermayenin talanına daha da aç-

ıyor. Devlet işletmelerinin, halktan toplanan vergiler ile birlikteliği, holdingci burjuvaziye vermek ediyor. İşçi sınıfının, emekçi köylülüğün, esnaf ve zanaatçıların, tüm orta katmanların yaşama koşullarına saldırıya geçiyor. Ancak, böylece bir politika emperyalizme baskın kapitalist düzenin çelişkilerinde daha da kızıştıktan başka bir sonuç veremeyecektir. Daha şimdiden yüzlerce işçi toplu savasına hazırlıyor. DISK ve Türk-İş'e bağlı sendikalar arasında tekelere karşı eylem, birliği güçleniyor. İşçi sınıfının savışı yerli-yabancı tekelere karşı halkımızın direnişine temel oluyor.

Demirel hükümeti, emperyalizmin ve tekelilerin güdümlendiği politikasını, halkımıza zorbalıkla, baskı ve terörle dayatmak istiyor. Hükümet programı bütün temel özgürlükleri budamaya, bir polis devleti ve baskı rejimini kurmaya yöneliktir. Devlet Güvenlik Mahkemeleri ve Olağanüstü Durum Yasa'ları güdümlenmiştir. Bu hükümet döneminde sikeyetimin, işçi sınıfına, halkımıza karşı geniş bir teröre geçiyor. Hükümetin faşist cinayet odaklarının yoğunlaşmasını saldırlarını alabilirdiğine kullanacağı, devlet aygıtını faşist komandolarına dolduracağı görülüyor. Faşist MHP'nin hükümetin verdiği destek böylece bir kâhri ortaklığı dayandırıyor. Bunun yanı sıra Demirel hükümeti ve sikeyetimin, «so» maskeli terör örgütlerinin eylemlerinden, demokratik güçlere karşı baskıyı arttırmak yolunda yararlanıyor.

Saldırının sırtı ucu komünistlere, sosyalistlere, Kürt ulusal hareketine çevrilmiştir. Sınıf sendikalarını, demokratik yığın örgütlerini, onların yöneticilerini, iletici basına karşı yasaklar, polis baskıları, kovuşturma ve tutuklamalar yoğunlaşiyor. Fıkra 141 ve 142, maddeler daha yoğun işletilmeye başlanıyor. Egemen sınıfların baskı rejimine dolu dizgin terması faşizm tehlikesini artırıyor. Ancak, böylece bir po-

litika ters tepecektir. Her baskı yığınların daha aktif direnişine yanıt bulacaktır.

TKP, Amerikan, holdingci, sikeyetiminin temsilci Demirel hükümetine karşı savasını, sosyalizme açılan iletir demokratik devrim savasına bağlıyor. Ülkemizin içinde bulunduğu bunalmış durumdan çıkarak emperyalizme bağımlılığı temelli kırmak, faşizm tehlikesinin ve baskı rejimlerinin kökünü kazımak ancak iletirlik tekel burjuvazinin egemenliğinin yıkılmasıyla, halkın erki ele alınmasıyla başarılabılır.

Demirel hükümetinin kurulmasıyla gerici, bugün daha güçlü konumlar elde etmiştir. Ama bu konular sırasızlaşsın ve yıkılsın değildir. Politik durum, demokratik özgürlükleri esmeye hazırlanan Demirel hükümetine karşı, en geniş demokratik güçleri işçi sınıfının çevresinde toplamak olanağı veriyor. Güçlü bir demokratik hareketi örgütlemek, en geniş gücünün demokratik eylem birliğini sağlamak öncelik ve zorunlu görüldü. Bu görev, yığınların parlamento dışı savasını ulusal yükseltilemeye, komünistlerin yığınlarla daha sıkı bağlanmasını gerektirecektir.

Geniş bir demokratik hareketin örgütlenmesinde, işçi sınıfının eylem birliği öncelik bir güç olacaktır. TKP, bilimsel sosyalizmi benimsediğini açıklayan TIP ve TSP'le kalıcı eylem birliğine büyük önem veriyor. Kürt demokratlarının, CHP sol kanadının böylece bir eylem birliğinin yanında yer alması, demokratik hareketinin başarıya içti zorunludur. En geniş emekçi yığınların, Demirel hükümetine karşı olan bütün güçlerin, tüm yurttaşların bu somut savasını çevresinde demokratik eylem birliği uğrunda TKP varlığı savasıyor.

Amerikanca, holdingci, sikeyetiminin Demirel hükümetine karşı savasını omuz-

27 Kasım 1979

(TKP'nin Sesi Radyosundan alınmıştır)

demokrasi hareketi örgütlemek, en geniş gücünün demokratik eylem birliğini sağlamak öncelik ve zorunlu olacaktır. Eylem gerici baskıyı, ama iletir devrimci güçlerin doğmuktan kurtulma, eylem birliğine yönelme eğilimleri, ortak savasını daha da artırıyor. Amerikan füzesilerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesi girişimlerine karşı, tüm ülke çapında, işçiler, emekçiler, barışseverler eylem veriyor. Aytaç kalkıyor, Yürüyör. Etkinlikle sürdürülen kampanya, şimdiki pekok ile ve ilerde, tüm barışseverleri kucağına alacak biçimde sürdürülüyor. Türkiye'den, dünyaya, güçlü bir barış Türküsü yankılanıyor. Bu, harçlı Amerikan güçlerin işini güçleştiriyor, gercek yüzlerini yığınlarla daha açık görülmeye başlıyor. Onları parçılıyor. Barış savasını Demirel hükümetine karşı savasına organik bir biçimde bağlanıyor.

Tekellere, onların azgın sömürüne ve sınıf sendikalarını yok etme planlarına karşı, değişik sendikalar bir araya geliyor, eylem birliği kuruyor. Ortak savasını geliştiriyor. Bu gelişme çok daha güçlü eğilimi, potansiyeli taşıyor.

Faşist saldırılara karşı kamu güvenliği için, atadımız demokratik hakları için iletir devrimci güçler, örgütleri, eylemleri, yığınları, eylem birliğini artırıyor. İktidarın, Yeryer, Öncü'nün kapatılmasına karşı yığın gücünü ve birleşik protesto hareketi aynı anda faşist terimandan bir oroc olan sikeyetimin, ve halkımıza dayatılan zorba Demirel İktidarına yöneliyor. CHP gericiği bu yığın eylem birliğine hazır olduğunu açıklıyor.

Küçük ve orta üreticiler, kır yoksulları, emeklerine, haklarına yönelen baskılara, sınıf provokasyonlarına karşı, ekonomik demokratik örgütlerine, Köy-Der'lere, Köy-Kooper'larla daha sıkı sathip çıkıyor, tarım proleterlerinin savasından

etkinliyor.

Ülkemizin bir çok ilinde, ilçesinde, köyünde, faşist terör, Demirel İktidarına karşı bütün demokratik zoraforları, eylemlerini birliğine getiriyorlar. Ortak savasını notalarını, iletirleri taşıyor. İlan ediyorlar.

DEMİREL İKTİDARI, YERLİ VE YABANCI TEKELLERİN İKTİDARIDIR...

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 27 Kasım 1979 günlü bildirisi de de bildirildiği gibi, Demirel İktidarına amacı, yerli ve yabancı tekelilerin kârlarını arttırmak, bunalmış tüm yıkılmış emekçi yığınların sırtına daha da yüklemek. Babakan'dan bakanlara, müstafalara kadar devlet mekanizmasının kırk kilit noktalarında bulunan bürokrasinin hepeli holdinglerin adadımı. Türkiye İyveren Sendikaları Konfederasyonu'nun yayınladığı bildiri hatırladıkça. Bu bildiri, Demirel Hükümeti programını Babancaların, Narinlerin, Eczacıbaşların, Turğut Özal'ın hazırladıkları doğrultusunda, MESS adındaki büyük sermaye örgütünün başkanı Turğut ÖZAL, uzun yıllık Babancı Holding'in başında bulunan tekelli sermayenin bir bu numaralı adımı, Babakan'ın ve DPT Müstafaları'nın gericiğini, Ardından H. Narin, Demirel'e «Siz ayrı ayrı holdingin, ekonominin biza biriktirmenizdir. TİSK'in hükümet programına aynı vansıyan bildirildi, tekelci patronların ekonomide ve devlet yönetiminde sınırsız egemenlik sağlamak, kârlarını azgınca arttırmak istediklerini, bu yığın yarıktıklarını ifade ediyor. Devlet işletmelerinin holdingci baskı, emekçi halktan toplanan vergileri bir avuç tekelci kapitaliste, çiftlik sömüne kredi olarak aktarmak istemeleri, bu amaç güdüyor. İMP hareketi baskıyı, dayatıyor. Demirel Hükümeti, işçi iletirlerini memur masla-

rı döndürüyor, büyük aranda bir devamlılaşan yapılmışını, ülke kapılarını yabancı sermayeye ardına kadar açılmaya güdümleniyor. Bir avuç tekelci patrona yenilik adederek İMP kredilerini almıyor, enflasyonu körüklemeye, paranın değerini düşürmeye ve böylelikle milyonlarca işçiyi, doğu geliri, esnaf ve zanaatçıyı daha da soyarak, küçük üreticileri yikem, sfoletin içine daha da sürüklemek parasına göze olan bu hükümet, yarıncı körükliyor. Emekçi halkımızın çıkarlarını tüm tarafa, uluslararası tekelilere dayandırıyor, onlardan medet umuyor, onların isteklerini yerine getiriyor. Ülkemizin içinde bulunduğu bunalmış daha da derinleşen bu politika, Demirel'in bundan önceki iktidarlarının da ana politikası olmuştur.

EYLEM BİRLİĞİNİ DAHA DA GÜÇLENDİRELİM...

Türkiye Komünist Partisi MK bildirisinde de bildirildiği gibi, somut durum, «demokratik özgürlükleri esmeye hazırlanan Demirel hükümetine karşı en geniş demokratik güçlerini işçi sınıfı çevresinde toplamak olanağı veriyor». Bu, güçlü bir demokratik hareketinin örgütlenmesinde ve sosyalizme açılan iletir demokratik bir savasını vermesindedir. Zorunludur, TKP ile bilimsel sosyalizmi benimsediğini açıklayan partiler arasında, kalıcı bir eylem birliğinin sağlanması, en geniş demokratik güçlerin birlikteliğinin kurulmasında büyük bir rol oynayacaktır. Kürt demokratlarının, CHP sol kanadının böylece bir eylem birliğine yer alması, yığınların savasını daha yüksək bir düzeye çıkartacaktır. Kurtuluş yolu, çözüm yolu tektir, önümüzdedir. Bu yol, tekelci patronların, büyük toprak oğ ve beylerinin egemenliklerini yikmaktan, onur yerine

emekçi halkımızın iletir demokratik erkini kuymaktır, böylece bir hükümeti işbaşına çıkarmaktan geçiyor.

Amerikanca, baskıcı Demirel İktidarına karşı tüm iletirleri, demokratların yurttan çıkarılmasını, onların örgütlerini «so» virmeye boyun için zorunludur.

Böylece bir kritik ortamda, CHP yöneticilerinin, hükümeti karşı yarıncı, uzlaşmacı bir muahalete ileticilerini arıcağılmaması, demokrasi için son derece tehlikelidir. Demirel'in, oylara sarı l'li bir tutumudur. Beklemeye, oylara sarı l'li kalırmak, Demirel'in baskıcı rejiminin iyice yerleşmesine, parti devletin kurulmasına, faşist MHP'nin devlet mekanizmasına daha da yerleşmesine yarıncı olmak demektir.

Yeni CHP başları, CHP'nin İAP'nin dağıtılmasını, yoksa demokrasi için savasını bir parti mi olduğunu açıklamamıştır. Eger CHP yöneticileri bu ters tutumları da ayak direlerse halktan 14 Ekim sâcimerinde yedikleri şamordan daha güçlü bir şamar yiyebilirler. Çünkü CHP tabanı, CHP gericiği, geniş emekçi yığınlar, CHP den faşist saldırılara, özgürlükleri hedef olan antidemokratik yarıncıların karşı kesin kararlı çıkış iletiriyor. Hangi daha anırdurdu? Gericiğin saldırılarına yığınlar göçür çörmek mi? Yoksa halitcan şamar yemek mi?

Halkımız onursuzca boyun eğmek yerine, perçinleşen tümü soldır, baskı ve provokasyonlarına karşı yığınca doğuş gerektirir. Çünkü azlenen insanca bir düzene, böylece bir savasına ulaşılabilecektir. BÜTÜN DEMOKRASİ GÜÇLERİ, EMKELERİ YEDİKLERİ, HOLDİNGCİ, SİKEYETİMİ DEMİREL İKTİDARINA KARŞI SAVASIN! ÖNE ÇIKALIN!

Barışçık eylem ve kurtuluş yoluna geçerken bu tarfıca coğru; şimdiki tüm memleketi dalgalıyor, alev alev yanıyor.

Kamboçya toplumsal ilerleme yolunda

● Emperyalist-MAO'cu bağlaşıklığı Sihanuk kozunu oynamaya hazırlıyor

KAMBOÇYA halkı, ülke endinden kurulan Kamboçya'nın Ulusal Kurultusu İçin Birleşik Cephe'nin kuruluşunun birinci yıldönümünü kutladı. Devrimci Kamboçya emperyalistlerin, maoist hegemonyacıların, karşivedrimci-ların oyunlarına boza boza, sosyalist bir toplum kurma yolunda ilerliyor.

Kamboçya'da Pol-Pot İng Sary klğinin devrimine özel bir önemi var. Dünyada ilk kez bir anti-maoist halk devrimi gerçekleşti. Hindiginci üzerindeki planlar böylece bozuldu Pekin yönetimi, bu oyundan buzulmasını Kamboçya halkına büyük bir enternasyonalist yardımında bulunan Vietnam'a azgıncasaldırdı. Kamboçya'da ise Pol-Pot'a tekrar yönetime geçirebile umuduydu, emperyalist devletlerle el ele vere-rek bu katilın Tayland'a sı-sısal Kurtuluşu İçin Birleşik Cephe'nin İkinci Kongresinde benimsenen sosyalist bir toplum kurmasını programı yasama geçiriliyor. Mao-uların Pol-Pot'a kurdu-dıkları ve Çin'deki uyku-lu komünizmi uygula-masının model olan eko-münler kaldırdı, mao-ekültür devriminin ykunt-ları temizliyor; Pol-Pot'un eyeni bir düzen kurmak için 1 milyon Kamboçyalı yeters diyerek giriştiği kitle kır-ması sırasında boşaltılan başkenti Pnom Pen'de yaşam yeni ma'e dönüyor. Sosyalist ilke-

lerin gönderdiği yüzbinlerce yardım sayesinde ekithk tan ölüm tehlikesinin ilke-de bulunmadığı açıkladı. Kamboçya halkına enternasyonalist askeri destek sağla-yan Vietnam birlikleri, eko-nomik kuruculuğa da aktif katılıyor: askeri mühendisler, askeri doktorlar Kamboçya'ya hizmet götürüyor. Kamboç-

ya'da yerel yönetim organla-rı, kitle örgütleri, devrimci ordunun temel birlikleri, devrimin hemen eratesinde kurul-muştu. Uluslararası saygınlı-gün geçtikçe artan Kam-boçya Devrimci Halk Komse-yini sınırlı 31 tane ülke ve ulusal kurultay hareketi ta-yıyor.

Ve en önemlisi, Kamboçya işçilerinin ve Kamboçya emekçilerinin öncü örgütü Kamboçya Komünist Partisi'nin yeniden örgütlenmesine girişildi. ABD'nin, çeşitli emperyalist saldırılarının, Mao cu Pekin yönetiminin ve Pol Pot'un kırıp geçirdiği, ama savasından hiçbir zaman yit-meyen Kamboçya komünis-teri yine ön safta.

TKP, AKEL ve YKP'nin ortak bildirisi

AMERİKAN emperyalizminin ve NATO egemen çevrelerinin Batı Avrupa'ya nükleer başlıklı yeni roketler yerleştirme girişimi Avrupa halkları için büyük bir tehlike taşıyor. Gerginliği artıran, bir nükleer savaş tehlikesini oluşturulan, silahlanma yarışını kızıştıran bu girişim aynı zamanda halk yığınlarının çılıştan yeni yükler bindirecek ve tüm NATO ülkelerinde ki gerginliği işçi hareketine ve emekçi halka karşı daha yoğun saldırılarına yol açacaktır.

Her üç parti, bütün barış güçleriyle birlikte SBKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı Leonid Brejnev'in açıkladığı yeni Sovyet girişimine çok büyük değer biçiyor. Avrupa'da savunma güç ve araçlarının tek yönlü indirimi, bundan böyle de silahlanma önlemleri üstüne görüşmelerde bulunmak yönündeki ardıcıl öneri yalnız emperyalist harpçi çevrelerin tezgahladıkları oyunların iyüzündüncü açığı yarmakla kalmıyor. Bunun yanı sıra işçten geçmeden yunuşama ve silahsızlanmayı desteklemek gibi çok önemli bir dava için halkların ve bütün barışçı güçlerin savasını kolaylaştırıyor.

Her üç kardeş parti Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halklarının kendi dünü-mel çöklürüne tümüyle uy-gun olan bu girişimi desteklerler. Sovyet Birliği'nin bu barış girişimi böl-gemize için özel bir önem taşıyor. Amerikan emperyalizmi ve NATO' egemen çevreleri bölgenizde üste-rinin gücündedir. NATO Güney Doğu kanadını pekiştirme girişimlerini yo-gunlaştırılmıştır. Orta Avrupa'da silahlanma yarışını yeni bir düzeye sıçra-ması, emperyalizmin bir barut fıçısı durumuna getirdiği bölgenizde tehlike-li gelişmelere kapı açacak olan daha gergin bir or-tam yaratacaktır.

Daha şimdiden emperya-sav savaşından arasında savaşçı kamçılıyor. Emperyalizmin ve yarıdıklarının Kıbrıs' bõtme ve NATO'nun köprübaşı durumuna getirme çabaları çoğunlukla, Kıbrıs'taki yabancı ülere Amerikan askerlerinin indirilmesi bu tehlikeyi daha da arttırmıştır.

Türkiye'de gericilik faşist güçlerin desteğiyle bir başka yeni kırma girişimi leinledir. Millitarist çevrelerin ilke yaşamında etkinliği artmıştır. Tüm ilerici demokratik güçlere karşı baskılar üstelıyor. Türkiye'deki bu gelişme bölgenizde barış ve güvenliği tehlikeye düşüren bir etken oluşturuyor.

Türkiye Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi ve Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi (AKEL) Batı Avrupa'ya yeni atom roketlerinin yerleştirilmesine karşı, Sovyetler Birliği'nin barış önerilerinin desteklenmesini için Türkiye, Yunanistan, Kıbrıs işçi sınıfını, halklarını, tüm barış güçlerini savaslarını yükseltmeye, uluslararası birleşirmeye çağırıyor. Türkiye'deki bu gelişme bölgenizde barış vaşaf üleri söküldü alınmalıdır.

Emperyalistlerin atom silahları ve yitinaclarıyla Ege ve Yakın Doğu böl-gesinden çekip gitmeleri halkların ve barışın çıkarınıdır. Her üç ülkenin sosyalist ülkelerine ilişkin geliştirilmesi halklarımızın yararınıdır.

Halklarımız arasında ki dostlukun güçlendirilmesi, bölgede barışın bir gü-nencesidir. Avrupa'da ve doğulde barış savasını her şeyden önce komünist partilerinin eylem birliğini ve emekçi yığınların uluslararası dayanışmasını getirtiliyor.

Ülkelerimizi halklarına sesleniyoruz. Kıbrıslılara, Yunanistanlı ve Türkiye-lilere sesleniyoruz. Emperyalizme, NATO ve onların harpçi planlarına hiçbir iliskileri olmayan tüm emekçilere sesleniyoruz. Ayaga kalkın ve hükümetlerimizden, yayılmacı amaçlardan ve kör sövzenizden vasağemeyi, barış, anlaşma ve ılıbrılı politikasını gerçekleştirilmelerini isteyin. Herşeyden önce çok acı çekmiş Avrupa'ya ve ülkemizimize yeni roket silahlarının yerleştirilmesini isteyin. Yitirilecek zaman yoktur.

2 ARALIK 1979

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen

AKEL MK Genel Sekreteri E. Papayoaou

YKP MK Genel Sekreteri H. Florakis

list güçlerin işbirlikçileri Türkiye ve Yunanistan arasında savaş çıkartacağını kövükliyorlar. Her iki ülkenin en gerici egemen çevreleri sövzenici kamçılıyor. Emperyalizmin ve yarıdıklarının Kıbrıs' bõtme ve NATO'nun köprübaşı durumuna getirme çabaları çoğunlukla, Kıbrıs'taki yabancı ülere Amerikan askerlerinin indirilmesi bu tehlikeyi daha da arttırmıştır.

Türkiye'de gericilik faşist güçlerin desteğiyle bir başka yeni kırma girişimi leinledir. Millitarist çevrelerin ilke yaşamında etkinliği artmıştır. Tüm ilerici demokratik güçlere karşı baskılar üstelıyor. Türkiye'deki bu gelişme bölgenizde barış ve güvenliği tehlikeye düşüren bir etken oluşturuyor.

Türkiye Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi ve Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi (AKEL) Batı Avrupa'ya yeni atom roketlerinin yerleştirilmesine karşı, Sovyetler Birliği'nin barış önerilerinin desteklenmesini için Türkiye, Yunanistan, Kıbrıs işçi sınıfını, halklarını, tüm barış güçlerini savaslarını yükseltmeye, uluslararası birleşirmeye çağırıyor. Türkiye'deki bu gelişme bölgenizde barış vaşaf üleri söküldü alınmalıdır.

Emperyalistlerin atom silahları ve yitinaclarıyla Ege ve Yakın Doğu böl-gesinden çekip gitmeleri halkların ve barışın çıkarınıdır. Her üç ülkenin sosyalist ülkelerine ilişkin geliştirilmesi halklarımızın yararınıdır.

Halklarımız arasında ki dostlukun güçlendirilmesi, bölgede barışın bir gü-nencesidir. Avrupa'da ve doğulde barış savasını her şeyden önce komünist partilerinin eylem birliğini ve emekçi yığınların uluslararası dayanışmasını getirtiliyor.

10 ARALIK İNSAN HAKLARI GÜNÜ

"Sen kendi ülkeneye bak CARTER"

10 Aralık Uluslararası İnsan Hakları Günü, sosyalizm ile kapitalizm arasında yeniden bir karşılaştırma yapma olanağı verdi.

İnsan haklarının en geniş olduğu iddia edilen kapitalist ülkeler gerçek yüzlerini gizlemeyiyorlar. Kapitalist dünyanın lideri ABD'de ılızlık, kırkılık, suçların yaygınlığı giderek artıyor. ABD'de halkın yüzde 28'i resmî olarak belirlenen yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Sıyah Amerikalı gençlerin yarısı simdiye dek hiç bir işte çalışmamış, mesleki eğitim görmemiş 100 milyon Amerikalı tedavi ücretleri çok yüksek olduğundan, gerektiği gibi ya da hiç tıbbî bakım görmüyor. ABD Senatosunda hiç sıyah üye yok.

Sosyalist ülkelerde ise yıllardır ılızlık yok. Yaşam, çalışma, eğitim, fedai, vb. hakları anayasa garanti altındadır. Bu ülkelerde ne ırk ayrımı ne yoksulluk ne ulusal ezgi bulunur. Sosyalist ülke insanlarının geleceklelerinden hiçbir kuşakları yoktur. Güven içinde, mutlu sağlıklı bir yaşamı KP'ler öncülüğünde kendi elleriyle kurmuşlardır. Bu yolda ulaştıkları başarıları artık kimsa tartışmaz. ABD Komünist Partisi G. Sekreteri Gu Hal bu nedenle "Sen kendi ülkeneye bak Carters deydi."

KOMÜNİZM KURUCULUĞUNDA DEV ADIMLAR...

SBKP Merkez Komitesi Plenumu, Yüce Lenin'in ölkesi SSCB'nin artan çok yönlü başarılarını, sosyalist ekonominin gücünü, bir kez daha kanıtladı. L.L. Brejnev, ilkerleri Plenum tarafından onaylanan uzun konferansında, 4. yılı tamamlanan onuncu beş yıllık planın panoramasını çizdi. Bu plan döneminin, SBKP'nin 24. ve 25. kongrelerinde belirlenen ekonomik ve toplumsal politikasının gerçekleştirilmesinde büyük bir başarı olduğunu vurgulayan Brejnev, bu başarıların, aynı anda, komünizmin maddi-tekniğin temelini kurmasını yanında emindirler. İlerlemek için iyi bir temel oluşturduğunu belirtti. Karşılaşılan kimi eksikliklere de değinen Brejnev, var olan olanakların, ekonomik potansiyelinin daha iyi değerlendirilmesini istedi. Bunun da yolu, emek üretkenliğini artırması ve kalitenin yükseltilmesidir.

1980 PLANI VE BARIŞ BÜTÇESİ

SBKP Yüksek Sovyeti, ekonomik ve toplumsal yaşama ilişkin kaydedilen başarıları atılan adımları rakamlarla sergiledi. Bu gelişmenin güçlü atımlarına sürdüğüne anlamına geliyor. Yüksek Sovyetin 28 Kasım günü toplanmasında onayladığı yeni yıla ait sosyo-ekonomik gelişme planını hedefleri ise, onuncu 5 yıllık planın öğördüğü hedefleri aşması. Bu da Sovyet

halkının, geçmiş yıllara ilişkin hedefleri fazlasıyla yerine getirecek başarılarına ulaştığını kanıtlıyor.

Ote yandan Pravda gazetesinde ve Malıye Bakanı Vasil Garbuzov, 1980 bütçesini «Barış Bütçesi olarak nitelendirdi. Gerçekten de savunma harcamaları, 1974'ten bu yana ve 4. kez mutlak rakamları indiriliyor. ARD ve NATO ülkelerinin sürekli büyüyen bir askeri bütçe kabul ettikleri düşünülürse, kimliği barıştan silahsızlanmadan yana, kimin barış düşmanı olduğu daha açık görüldü. Garbuzov, bu bütçenin SBKP 24. ve 25. kongrelerinin onayladığı «Barış Taarruzunun bir devamı olduğunu vurguladı.

SSCB, komünizm kuruculuğunu daha da hızlandırmak için savunma bütçesini daha da indirmek istiyor. Bu bütçe tamamen ortadan kaldırmak onun idealidir. Ama işin ekonomik yanını iyi bilen emperyalist strateji uzmanları, SSCB'yi sürekli silahlanma yarışında tutmaya çalışıyorlar.

Bütçenin dikkat çeken bir yanı da, toplam gelirlerde yer aldığı payının %10'dan daha az olması. Oysa kapitalist ülkelerde bunun tam tersi oluyor, vergiler toplam gelirlerin büyük bir yüzdesini oluşturuyor. (Türkiye'de %42) Yine kapitalist ekonomilerin tersine, SSCB bütçesi, bu yılda açığız kapanıyor.

GERÇEK ÖRTÜLEMEZ SSCB dev adamları komünizm kuruculuğu yolunda yitirdi. Emperyalizmin anti

komünistlerin, maoocu karşı devrimlerin dillerine dolağı kimli eksiklerini, zorluklarını, en başta kendisi eleştiriyor, özürmeye çalışıyor. Halkın devleti niteliğini daha da kökleştiriyor. SBKP MK plenumunun ve SSCB Yüksek Sovyetinin kararları bu nedenle Sovyet halkı ve tüm dünya halkları arasında derin yankılar buldu. Sovyet parti ve devleti, dünya halklarının ve barışın çıkarları doğrultusunda, Sovyet halkının önüne yeni ödevler koydu.

Sımdı bunları etkin olarak uygulaymaya hazırlanıyor. Kendi ülkelerinde halkının temel sorunlarını çözememiş olanların SSCB gerçeğini carı pıtma girişimleri boşunadır. Okular direngiden. Gerçek üstü örtülemez.

İLERİCI İNSANLIĞIN BÜYÜK ÖNDERİ

L.i. Brejnev 74 yaşında

SBKP

MK Genel Sekreteri L.L. Brejnev 19 Aralık'ta 74 yaşına girdi. L. Brejnev 1906'da Ukrayna'da, şimdiki Lncopolonesimkte bir işçi ailesinde doğdu. 15 yaşında işçi olarak çalışmaya başladı. 17 yaşında Komünist Gençlik Örgütü'ne 25 yaşında Komünist Partisi'ne

Kongresinde MK üyeliğine, hemen sonra MK Sekreterliğine ve MK Prezidyumu yedek üyeliğine seçildi. Kasım bir süre sonra Ordu ve Donanma Politik Departman başkanlığına getirildi. El değmemiş toprakların kalkındırılması için Kazakistan'a gönderildi ve 1905'te Kazakistan KP İ. Sekreteri seçildi. 1957'de MK Prezidyumu asıl üyesi oldu ve ağır sanayi, uşay çalışmaları ve ordunun modernleştirilmesi programını yürüttü. Yuri Gagarin'ın yillarda uzaya çıktı. Brejnev 1960-64 yıllarında Ekonomik Sovyet Prezidyumu Başkanı görevi yaptı. 1964'te SBKP MK Plenumunda MK Genel Sekreterliğine seçildi. 1977'de Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı oldu. SBKP 24. Kongresinde sunduğu raporda Sovyetler Birliği'nin gelişmiş bir sosyalist toplumun kuruculuğuna ortaya koydu ve yeni görevler belirlendi. 25. Kongre raporunda gelişmiş sosyalizm öğretisinin daha derinleştirildi. Sosyalist ülkeler Ekonomik Bütünlüşme Programını bilimsel olarak temellendirdi. Aktif bir barış savunucusu olarak Part 24. Kongresinde Sovyet Barış Programı'na imza attı. Program 25. Kongrede daha geliştirildi. Helsinki Konferansının toplantısında, SALT-1'nin hazırlanmasında da paha biçilmez kişisel katkıları yaptı. Bu başarılarıyla en değerli uluslararası ve ulusal mükafatları aldı. Son 25 yılda SBKP'nin yöneticiliğinde Sovyetler Birliği'nin Sovyet halkının ulaştığı tüm başarıları L.L. Brejnev'in adıyla çalışmalarıyla sıkı sıkıya bağlıdır.

Öye oldu. 1927'de teknik okulu bitiren Ural bölgesinde tarım denetimcisi olarak çalışmaya başladı ve Bölge Toprak Komitesi Başkanı Yardımcısı oldu. 1930'ların endüstrileşme hareketinde doğduğu kentteki Mehtirdi Enstitüsünün hem genel yöneticiliğini, hem öğrenciliğini yaptı. 1933'te mezun oldu. 33 yaşında Parti İ. Komitesi Sekreteri oldu. Büyük Anayurt Savışı boyunca politik komiser olarak Kafkaslar, Ukrayna, Macaristan, Polonya ve Çekoslovakya'nın kuratılmasında çalıştı. 1943'te tuğgeneral oldu. Savastan sonra Ukrayna Dnepropetrovsk Parti Bölge örgütünü başında, daha sonra Moldavya KP İ. Sekreteri olarak yaralarını onarılmışa katıldı. 1952'de SBKP 19.

Tikonov'un SBKP Politbüro Asil üyeliği onaylandı

27 Kasım'da toplanan SBKP Merkez Komitesi Olağan Plenumu, Politbüro aday üyesi Nikolay Tikonov'un asil üyeliğini onayladı. Plenum ayrıca SBKP Merkez Komitesi Sekreteri Mikhail Gorbacev'i Politbüro Aday Üyeliğine seçti.

Meksika KP'nin 60.Yıldönümünü kutladı

Kutlama nedeniyle düzenlenen konferansta konuşan Parti Genel Sekreteri Martinez Verdugo, Parti'nin 24 Kasım 1919'da işçi sınıfı hareketinin güçlendiği bir dönemde, 5. Ekim Devrimi'nin ardından etkisizliğe kurduğuna belirtti. O günden bu yana Parti'nin emperyalizme ve burjuvaziye karşı çok güçlü koşullarda savaşım verdiği belirtilen Verdugo, Parti'nin 1970'li yıllarda güçlü bir atılım yaptığını, 30 yıllık bir aradan sonra gelecekte güçlenişini anlatarak Parti'nin bugün 100 bin üyesi bulunduğunu belirtti.

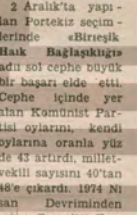
Katayama 120.Doğum yıldönümünü anı

Japonya Komünist Partisi kurucusu, Komünist Enternasyonal liderlerinden ve ardıcıl barış savunucusu Katayama, 3 Aralık günü, doğumunun 120. yıldönümünü anı. Yıldönümünü nedeniyle bir yazı yayınlayan Pravda gazetesi, Katayama'nın dünya barışı uğruna ve Japon militarizmine karşı güçlü bir savaşım verdiğini, Katayama'nın Sovyet ülkesinin büyük bir dostu olduğunu belirtti.

Peru Komünist Partisi plenumu yapıldı

5 Aralık'ta yapılan Plenumda, Mayıs 1980'de yapılacak olan genel seçim hazırlıkları ve bu amaçla çok güçlerin geneli cephesinin oluşturulması programı ele alındı.

PORTEKİZ SEÇİMLERİNİN DERSLERİ

2 Aralık'ta yapılan Portekiz seçimlerinde «Birleşik Halk Bağlaşıklığı» adlı sol cephe büyük bir başarı elde etti. Cephe içinde yer alan Komünist Partisi oylarını, kendi oylarına oranla yüzde 43 artırdı, milletvekili sayısını 40'tan 48'e çıkardı. 1974 Nisan Devriminden sonra Sosyalist Enternasyonal eylemleri kurulan Sosyalist Parti ise 34 milletvekili kaybetti. Seçimlerde sağ blok ve ortanca blokların birleşmesiyle Portekiz demokrasisi önünde ciddi bir tehlike olarak dikildi.

FKP Genel Sekreteri Alvaro Cunhal ve Merkez Komitesi'nin açıklamalarında seçim sonuçları değerlendirilince cephesinin ve özellikle Komünist Partisi'nin sağladığı başarıyı, Nisan Devriminde kazanımlarını savunmada, çeşitli hükümetlerin IMF elik politikasına karşı savaşta tutarlı ve kararlı bir politika izlemesine seçilmişlere bu

doğrudan bir programla girmesine bağlandı. Sosyalist Parti ise devrimin kazanımlarını sırtından katılmakla kapitalizmin doğuşunun em demokratik anlayışını IMF'nin direktiflerine uyarak yok etmek, ekonomiyi tekrar tekelcilerle dörmek, toprak reformunu yürütürken kaldırmak-doğrudanındaki politikası ile kendi iflasını hazırladı. Sosyalist Parti, özellikle Birleşik Halk Bağlaşıklığı'nın bütün uyarılarına karşın bu politikayı terketmedi ve cephe içinde yer almayı reddetti. Halbuki, seçimlerden kısa bir süre önce FKP ile işbirliğine gittiği ve geri-

cilerin direncine karşın parlamentodan aday yasasını geçirmişlerdi.

Bu durum, Portekiz'de hemen gerçekleştirilecek bir seçim birliğinin, diktaen genelerrinin direncini kırabileceğini ortaya çıkarmıştı. Sosyalist Parti emekçilerin çıkarlarına ters politikasıyla sağ güçlerin başa sarına da zemin hazırladı. Kaybettiği oyların bir bölümü gerici partilere kayarak çoğunluğu sağlamayacağı yolaktı.

Portekiz Komünist Partisi sağ güçlerin demokrasize yönlendirilmesi bu ciddi tehdidi karşısında ana görev, yeni bir diktatörlüğe izin vermemek, tekelcilerin ve büyük toprak sahiplerinin ekonomik ve politik yaşamdaki egemenliğini engellemek, halkın kazanımlarını savunmak olarak belirtirdi. Parti, bu görevin yerine getirilmesi savaşımında tüm herici yurtsever ve demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği politikasını ardıcıl olarak izlemekte. Portekiz demokrasisinin kaderi, bu birliğin oluşturulmasına bağlı kılıyor.

LENİNCİ PARTİ VE OPÖRTUNİZM İLE SAVAŞ

KOMÜNİST Partisi sürekli gelişme içinde olan canlı bir organizmadır. Partinin diyaletik gelişme yasallıkları vardır. Bu gelişme kâğıt üzerinde hazırlanmış bir plana göre değil, sınıf savaşının yasallık ve gereksinimlerine göre olur. Leninci yeni türden parti karakterinin geliştirilmesi Leninizmin sürekli olarak yaratılması uygulanması için savaşı gerektirir. Herbir komünist parti örgütleri ve ideolojik gelişmesinin tamsımlandığı kâğıtsına hiçbir zaman asla kâğıtlamaz. Komünistlerin partileri geliştirmek görevi, komünistlerce haklı olarak sınırlı bir dönem değildir. Kesintisiz ve sonsuz bir süreç olarak kavranmalıdır. 1970'lerde başlayan yeni türden parti Türkiye Komünist Partisi'ne göre, böyle bir süreç içinde işlevi sınıfın bilinçli, örgütlü ve disiplinli öncüsü olma niteliğini sürekli geliştirdi, geliştirecektir.

PARTİNİN GELİŞMESİ

Politik Büro'nun 1973 Toplantısı Partinin gelişme sürecinde niteliksel yeni bir dönem başlattı. 12 Mart deneyi legalizmin ve küçük burjuva demokrasinin köksüzlüğünü ve yanlışlığını geniş çevrelere büyük acılar pahasına göstermiştir. Bu koşullarda teröre yığılma göğüs gereken birbirinden bağımsız birçok devrimci kümeler ortaya çıkmış ve bunlar hızla Marksçu-Leninist konularla tanışmış. Ama öte yandan burjuva reformizminin etkisi de artıyor ve legalist eğilimler yeniden canlanıyordu.

Türkiye Komünist Partisi Türkiye'de kapitalizmin görece başarılı bir gelişme göstereceği düşüncesine kapılmıştı. Eğer proletaryaya illegal örgütlenmeden vazgeçerse, bu onun savaşına yalnızca zarar getirecekti. Bu durumda Politik Büro illegal koşullarda Partiyi ayağa kaldırmayı iivedi görev saydı. Tevülacak ana halka olarak da illegal Merkez Organı Altının çevresinde değişik partii sempatisman gücünün arasında en sınımsız sağlam militanları örgütlemek, onları program ve terör temelinde kaynaştırma görevini öne koydu. Bu kararlar 1977 Konferansı'nın kadar geçen dönem boyunca başarıyla uygulandı. 1977 Konferansı örgütsel alanda birbirine sıkı sıkıya bağli iki belgi altında toplandı. Birincisi eski gruplar döneminin zincirlerini virmek örgütsel yapıyı etkinleştirmekti. Bu «Artıznalığa Sona belgisyle belirtildi. İkincisi yığınlarla bağlanmak, partinin yeni birliğini proletaryaya sürmekti. Bu da «Fabrikalar Kâşimahdır belgisyle vurgulandı. Program ve tüzüğün değiştirilmesi anlaşılmasıyla noktalanan parti toplantısında bütünleşme süreci, eski kümelerin öznel ilişkileri kapayı kapadı. Sıkı parti disiplinine dayalı demokratik merkeziyetçilik temelinde ilişkileri kökleştirdi. Konferans'tan sonra parti üyeleri görülenmiş bir aktiflikle önlere duran dağ gibi görevleri nice şehitler vermiş parasızca yoluna koyduydular. Yürede 601 ilçelerde oluşan illegal bir parti örgütü yaratıldı. Başlıca fabrikalarda şimdiki Partimizin ortak çekmiş sanayi bazarı dalgalanıyor. Partimizin hızla gelişmesi kolektif yönetimi güncellemeye ve Parti yarılarının santralizasyonu, ideolo-

jik düzeyi yükseltme gibi sorunları kısa zamanda ön plana çıkarıyor. Bunları 1978 Merkez Komitesi Plenumu ele aldı, görevleri sapıtdı. 1979 Politik Büro'nun Parti sorumlarına ortak toplantısında Parti, artıznalığı aşılması, bütün Parti örgütlerinde Leninci kadro niteliklerinin yaratılması savaşı sınırlı ve so oportünizme karşı savaşıla daha sıkı bağladı. Parti içinde ideolojik çalsıma her zaman baş yerdedir. Partinin örgütsel birliği, ideolojik birliktir ayrılmaz. Bunun tersi de doğrudur. Parti sapsmaları karşı iki cepheye ideolojik savaş içinde ve sınırlarını aşarak güçlenir. Bu, gelişmelerin yasallığıdır.

N. NASIL BİR PARTİ

Marksizmi Leninizmi sürekli olarak daha büyük yetkinlikle yasaına geçirme aşımı, en başta proletaryanın, emekçi yığınların arasından devrimci önderler yetiştirilmesini vavaşından ayrılmaz. Bu, kadro politikamızın belkemiğidir. Bu gelişme artık küçük burjuva aydın gruplarının hem Türkiye Komünist Partisi yanlısı gibi görünmek hem de tekke gelenegini sinsice sürdürmek olanagından yoksun bırakıyor.

O nedenle küçük burjuva kariyerist öğeler gelişmiş düşünür görüyor gelişmeyi tersine çevirmek, akıntıya karşı çekmek gibi umutsuz bir çabaya harcıyor. İleri günümüzde «İçinin Sesi» çevresinde toplanan Troçkistler partimizin bu sağlam gelişmeye küçük burjuva aydınlarının duyduğu tepkiyi dile getiriyor, alıcağı gömüt akımların yığınlardan, politik savaşından kopuk birbirleriyle didişmesine doktriner boğuşmalara özeniyor. Bu grupçuğun parti disiplinsinden anladığını teorik özlü nedir? Bu tek söze bütün oportünistlerin teorik tekelinden başka bir şey değildir. «İçinin Sesi», için de her türlü fraksiyonun elini attığı küçük burjuva tartışma kulübü düşüncesini Leninci parti anlayışının yasaına geçirme yetisini le'nderdir. Amaç, bu Menşevik parti anlayışla so büreysel servetini politikaların işlevi hareketini «birleştirmek» Sağcı revizyonistler demokratik santralizm ilkesini kökten yadsırken, bu grupçuğu bu ilkeyi söz de benimser görünüyor gerçekte özlünü boşaltıyor. Her iki sapma Leninci parti normalarına salsırda birleşiyorlar. Örneğin Aybar birincisi partilerinde işlevi disiplinsizdir. Yürütküğü ise bürokratik disiplinden yakkınior. Aybar, Lenin ci parti disiplinsinin orjuva örgüt medellenen kaynağılandığını. Yürütküğü ise komünist disiplin anlayışının kökünü Osmanlı feodal geleneklerinin olduğunu İleri İürüyor. Her iki oportünist görüls de işlevi üstün otopünistler yetiştirilmesinde kapitalist üretim disiplini içinde sürekli eğitimlerinin kendileri çıkararak doğrudan doğruya disiplin gelişmesinde önemli bir temel olduğunu bilinçli olarak gözardı ediyor. Partinin proletar karakteriyeli Leninci disiplin arasındakı sıkı baği sıkınlıkla geçirtiliyorlar. Bunun da nedeni, her iki sapmanın bir küçük burjuva ağacının iki dalı olmasındanadır. Lenin, «Bir Adım İleri İki Adım Geri» yazıtında şöyle diyor: «Burjuva entellektüelinin boyasına zor kavradığı disiplin ve örgütü, proletaryaya, fabrikada ge-

likti okul nedeniyle çok kolaylıkla benimşiyor. Bu okudan çılmı korku duyma, onun örgütleyici önelmini vuzıyla anlamama, küçük burjuvazinin varlık koşullarını yastan ve Alman sosyal demokratlarının soyru anlayışını dediği düşünce yöntemleri için karakteristiktir.»

Sağ revizyonistler gibi bunlar da açık eleştirir ve tartışma adı altında görülenler pürülmasını içeren bir parti anlayışını savunuyorlar. Buna demokratikliğin işlevi mekanizması olarak gösteriyorlar.

Bu görüş pratikte santralizasyonu ykır. Eleştirir özgürlüğe bayrak altında demokratik santralizm ilkesine karşı haşlı seferine çıkan gerçekte Leninci partide oportünizmi özgürlük isteyenlere karşı Lenin Ne Yapmalı'da çoktan yalmı vermiştir. «Eğer baylar siz yanlış bahırmak değil, istediğiniz yere, bataklığa bile gitmekte özgürsünüz. Üstelik bizim de görüşümüz sizin gerçek yerinizin bataklık olduğudur. Ve biz size elimizden geldiğince orjua taşınmasını vaydıncı olmaya hazırız. Ama elimizi bırakın, bize yapışmayın ve o büyük özgürlük sözcüğüne kilitlenmeyin. Çünkü bizim de istediğimiz yere gitme özgürlüğümüz var. Yalnız bataklığa değil, bataklığa yönelenlere karşı da savagımız özgürlüğümüz var.»

Sağ revizyonistler gibi bunlar da, komünist basında her türlü görüşün yansadığı bir pürülzime öneliyor. Komünist basının küçük burjuva oportünist görüşlere açık bir tartışma platformu olmasını savunuyor. Bu görüş pratikte yeni türden komünist basının Merkez Komitesine bağimli olma ilkesini ykır. Yerine basını parti arasında eski sosyal demokrat-Menshevik federatif ilişkileri geçirir. Lenin Parti Örgütü ve Parti Literatürü yapıtında şöyle diyor: «Yayınveçleri ve depolar, dükkanlar ve okuma odaları, kitaplık ve dağıtım örgütleri bütün bunlar partiyi bağli omlalı ve hesap vermelidir (...) Herkes en küçük bir kısıtlama olmaksızın hoşuna gittiği gibi yazmakta ve konuşmakta özgürdür. Ama her özgür örgüt, bu arada Parti de, Partiyi tutkutan ederekt Partiyi ters döndüren görüşleri vayan üyeleri kovmaktadır özgürdür.» Komünistlerin giris koşullarında: «Proryodik ve peroryodik olmasını basını ve bütün Partiyi vayanveçleri Partinin o anda, legal ya da illegal olduğuna bakmaksızın, tuzıyaya Partiyi yönetimine bağlanmalıdır. Yavin evelerinin özerkliklerini kötüye kullanarak Partinin politikasına tamamiyana uymayan bir politika izlemeleri yasaktır.»

Sağ revizyonistler gibi bunlar da alabildiğine özerk örgütlerden, fraksiyonlardan, kanatlılardan oluşan, bu kanatların birbirleriyle günlü, saatli, yerli belli öğlemler dışında hergün bir dile seçilerek açık tartışma yürütenceci parti tablosu çıkarıyor. İbando Lenin'de bir partiyi vayanı aynı şekilde işlevi yoktur. Bu grup özellikle Lenin'in, 1903-1911 arasında yeni türden partiyi geliştirmektedir. Menshevik küçük burjuva örgüt anlayışına karşı polemiklerine dayanmaya çalışıyor.

«Böşevik ve Menshevik fraksiyonlarının tek partide varedükleri koşullarda yeni türden parti için savaşım biçimlerini daha sonra Lenin'in

in Böşevik Partisi'nin, Komünistlerin in geliştirdiği genel ilkeyi, parti normlarının karşısına çıkarıyor. Türkiye Komünist Partisi'ne salsır amacıyla kullanıyor.

BARİKATIN ÖTE YANI

Gördüğümüz gibi «İçinin Sesi» grupçuğunun yıllar boyu idedikleri çizgiyi, saflika ortbas etme cabaları da şimdiki tutumlarını, Leninci parti disiplini anlayışını alt-üst ederek savunma girişimleri de sahiteçiliğe ve çarpıtmaya dayanıyor. Bunlar anti-TKP çevrelere hesap verme telaşı içinde yıllardır bilencilik siyasetle sınımaçlık çabasından olduklarını da ağlarından kaçırıyorlar. Öyleyse şimdiki bu grubun Partiden tartışma hakkı istemeleri nasıl karşılanabilir? Yazdıkları her satıra Türkiye Komünist Partisi'ne karşı çalımların, ulularasına komünist hareketin ilkeyelerini tartışma konusuna yapmaya yetenelerinin bir de partiden tartışma hakkı istemeleri gereken düşünce. Hırsın eve sahibinden bir de borç istiyor.

Parti için tartışma hakkı parti üyesinin, örgütlerinin hakkıdır, oportünistlerin değil. TKP'de «İçinin Sesi» grupçuğu türünden gruplar, fraksiyonlar yoktur, olamaz. Oluşmaya yetlenirse de barınamaz. Partide tartışma şu ya da bu oportünist parti düşmanı istiyor diye yapılmaz. Partide tartışma, Merkez Komitesi Genel Sekreteri Bilen voldsızca belirlenmiş gibi örgütölür. Merkez Komitesinin kararları, Parti tüzüğünün ilgili madeleri gereğince yapılır. Kardeş partilerin tüzüklerinde parti için tartışma sıkı normlara bağlanmıştır.

Örneğin Sovyetler Birliği Komünist Partisi tüzüğünde bu sorunu lü yore ya da Cumhuriyet çapında birçok parti örgütüne saptanması, Merkez Komitesi içinde Partii politikasının çok önemli sorunları üstüne yetincere duran bir çoğunluğun olmaması, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesinin politikasının şu veya bu sorunu üstüne bütün Partiyi dansıyayı zorunlu görmesi koşullarında tüm parti içinde tartışma hakkı sorunu lü doğar. Her parti üyesinin parti içinde karar alınmadık öncece Parti politikasının sorunlarının tartışma hakkı vardır. Bizim partimizde kardeş partiler gibi, bu tartışma ve eleştirilerin ve öğleştirmelerin organları işlevi yapmasını tüzüğüne koymuştur. Ama bu tartışmadan fraksiyoncu amaçlar için yararlanılamaz girişimleri önünde de aşılması engeller vardır. Bu, her tür fraksiyonculuğun, hele illegal parti için yığın tehlikesi demek olduğuna bilinen Parti üyelerinin Leninci birliğinde, partiyi salsırmaz bağlılıdır. O nedenle şimdiki oportünistler bu engel nasılykarsın diye düşünüyorlar. İdeolojisyayın ykama ve tartışma konuları rasyonele önleniyor sıkıktırmasıyla kompilyasyonu bozma çabasına çalışıyorlar. Bu grupçuğun böylece gelip dayandığı nokta, örgütisel alanda da her tür oportünizmin er geç barikattan öte yanına geçeceğini belirten Leninci yasallığın bir kez daha doğrudanından başka bir şey değildir. (ATILIM-1, Aralık, 1979)

Provokasyon ve baskılar aşılacaktır

TÜRKİYE Kürdistanında sınırsal ve ulusal eği gidiye şiddetleniyor. Ezerit hükümetinin skiyönetim ilânıyla resmîleştirilmeye çalıştı bu eği. Demirel hükümetinin kurulmasıyla birlikte daha da azzınlıyor. Bir yandan topyekün Kürt halkına yönelik provakasyonlar tezgâhlanırken, bir yandan da Kürt halkı, ilerici gençleri üzerindeki baskılar yoğunlaşıyor.

«YANKI»DA YANKILANAN

Geçtiğimiz günlerde Yankı dergisi İngiliz Daily Telegraph gazetesinde yayınlanan bir yazıyı verdi. İngiltere'nin muhafazakar okuyucularına yönelik 1,5 milyon tirajlı gazetede yayınlanan yazıda, sözümün KDP'nin last dütneydeki bir yöneticisiyle Diyarbakır'da yapılan bir konuşmaya dayanarak «Doğu Türkiye'deki Kürtlerin bir halk ordusu hazırladığı belirtiliyor. Yankı'nın, «Türkiye'ye gelip, Kürtler hakkında yazı yazmak nereden aklınıza geldi» sorusuna İngiliz muhabir şu cevabı veriyor: «Kürtler hakkında yıllardır yazı yazıyorum. Ortadoğu'da uzun bir süre bulundum. Irak'ta inceleme yaptım. Türkiye'ye seçimler dolayısıyla gelince bundan yararlanarak Türk (Kürt olsa gerek-S.Y) kesiminde de gözlemlere bulunup bir yazı hazırlamaya karar verdim».

Bilindiği gibi 1960'lerden beri CIA'nın çalışmasının odağında etnik gruplar yer almaktadır. Bu gruplar hakkında CIA ajanları dünyanın her yerinde olduğu gibi ülkemizde de bilgi toplamakta, en işleri ne gelecek haberleri yaymaktadır. ABD Ankara Büyükelçiliği kaptirlerinden birinin Çorum - Amasya çevresinde yaptığı incelemelerden (!) sonra çıkan olaylar ve bu zatın apar topapar Türkiye'den kaçması hallâ belâledir. Bu arada Bogaziçi ve Ortadoğu Üniversitesinin de kimi Amerikalı öğretmen öylelerinin Doğu'da ve Karadeniz bölgesinde bilimsel (!) araştırmalarında bulunması da ilginçtir. Gelişen Kürt demokrat hareketi üzerindeki baskılar sürekli yoğunlaşırken, işçi sınıfı hareketi ile Kürt devrimci demokratlar arasındaki eylemci birliği geliştiren, Türkiye Kürdis-tanında halkın yüzde 90'ının Kürt burjuvazisinin ve ağalarının partisi KDP'ye sempati duydukları yolunda çıkartılan haberler oldukça dikkate değer. Arın ordu çığıklarıyla Kürt halkı üzerinde baskıyı şiddetlendirmenin, bölücülüğün masallarımlı alevlendirmenin gerekçesiyle yarıtarlırken, Kürt halkının demokratik hareketini goszardaki etkirmeye yönelik, KDP'yi işçilerle haberlere hız verilmesi bir yanıyla da Kürt halkını yarıntılamasına amaçna döndürür.

İKİ MEKTUP

Böylesine geniş çaplı provakasyonlar sürdürülürken SAVAS YOLU'na gelen bir mektupta gençlik üzerindeki baskılar şöyle dile getiriliyor:

«Bölücülüğün gerekçesiyle doğu

illerinde ilân edilen skiyönetimin hemen ardından başta Diyarbakırdakiler olmak üzere doğudaki tüm demokratik örgütler basıldı. Batman'da, Diyarbakır'da, Sirt'te Madıga'da onlarca genç işkenceden geçirildi.»

İGD'nin kapatılmasıyla birlikte ilerici Kürt gençlerinin en millîtan savasçerleri, yöneticileri üzerindeki baskılar artıyor. İGD üye ve yöneticileri Gevahta olduğu gibi, tüzükleri çerçevesinde yaptıkları bir seminerden dolayı topluca gözaltına alınıyor. Sirt'te, Diyarbakır'da, Batman'da, Ergani'de ilerici gençliğin yığılı önderleri tutuklanıyor, işkenceden geçiriliyor. Elektrikli, coplu, falakalı işkencelerden. Sirt'te bu da yetmiyor, bazı başkanının kızkardeşi de işkenceden geçiriliyor. İnsanlık dışı tehditlerde bulunuluyor. Tutuklama gerekçesi bulamayan «süvenlik görevlileri» kimi yöneticiler hakkında etrafıta

Jandarmalar açıkça suçsuz, sorumsuz adam öldürüyor. Bir örnek verelim. 22 Ekim 1979 günü Yüksekova ilçesinde jandarmalar bir otomobile, arama yaptıktan sonra devam etmesi için emir veriyor. Otomobil devam eder etmezde arkadan ateş açarak 20 yazında Ali isimli bir genç kafasından vuruyorlar. Ölen gencin kafasından de saklamaya çalışılıyorlar. Olayı duyan Yüksekova halkı üçünlü aşkın bir kalabalıkla askerlerin üzerine yürüyor, taslayarak kovuyor. Komando birlikleri yetmiyor. Bunların da arabaları taslanıyor, ger çekileme zorunda bırakılıyor.

Halkın yığınsal direnişi karşısında enaze halkı teslim ediyor. Mektup şöyle son buluyor: «Kürt halkı bilinçleniyor ve geliyor. Sömürüye ve ulusal eziyet karşı verdiğimiz mücadeleye ileriyor. Dışmana karşı Türkiye işçi sınıfıyla birlikte mücadelelin zorunluluğuna inanıyor. Bölünerek parçalanarak zafe

alıyor. 1977'de kabul edilen yeni SSCB Anayasasında farklı ulus ve milliyetlerden yurttaşların hakları şöyle ifade edilmiş: «Nasıl olursa olsun hakların dolaysız ya da dolaylı olarak sınırlanmaması, yurttaşların ırksal veya ulusal belirtilere göre dolaysız ya da dolaylı üstünlük kurması ya da her türlü ırksal ya da ulusal ayrıcalık, düşmanlık ya da saygısızlık yasa esasında cezalandırılır.»

Bu yasal çerçeve içinde Sovyetler Birliği topraklarında büyük küçük 100'den fazla ulus, milliyet etnik grup varıyor. Aralarında ülke nüfusunun yarısı kadarmı oluşturan 129 milyon Rus var. Sonra 40 milyon Ukraynalı ve 9 milyonu aşkın Özbekler geliyor. Doğu Sibirya'da yaşayan milliyet ve etnik gruplar arasında Neviklerin sayıyı topu topu 5 bin, Yukogilerin sayıyı benden az. Bu uluların, milliyet ve etnik grupların tümü Sovyetler ül-

aranıyormuş havası yaratacak soruşturmalar sürdürüyor. Halka, esnafıta ilerici gençleri tanıyıp tanımadıklarını soruluyor. Psikolojik baskı kurulmaya yetiletiliyor. Mektup şöyle sonuçlanıyor.

«Ne var ki bu baskılar sökmüyor. Doğuda Kürt gençleri Kanı-canı pahasına bağsarak İGD'yi örgütledi. Burjuvazinin, çeşitli yollarla yönetimlerinden hiç birisi İGD'nin güçlenmesini engelleyemedi, engelleyemez. Çakmalın, Aras'ın hayatını verdiği bu yol, uğrunda ölüme gidilebilecek onurlu bir yoldur. Hiçbir baskı ve yıldırma hareketi Kürt gençliğini bu yoldan geri dönüzdemez.»

Bir diğer mektupta baskılara, keşifli uygulamalara Kürt halkının nasıl yığınsal bir şekilde karşı koyduğu şöyle dile getiriliyor:

«Halkkari bölgesinde de burjuvazi skiyönetimine, komando birliklikleriyle halkı susturmaya çalışıyor. Sıradan bahanelerle aramalar yapıyor. Tek tek insanları tutukluyor. Bazı köylere aklarlarını göndererek halkı birbirine düşürmeye çalışıyor.

re ulaşılamayacağını görüyor. Bu mücadeleden hiçbir güç halkımızı geriye döndürmeyecektir.»

SSCB VE ÜLKEMİZ

Böylesi ulusal eziyet ve baskı, yalnızca Türkiye'de değil, kapitalist ülkelerin hemen hemen tümünde, şu ya da bu ölçüde, varlığını sürdürüyor. Demokratik sampionu ABD'de sılyah halkın uğradığı baskı ve zulüm herkes için apaçık, ABD egemen çevreleri bile bu sorunu çözemediklerini itiraf etmek zorunda kalıyorlar. İspanya'da, Kanada'da, İngiltere'de ve kapitalist-emperyalist sisteme dahil daha bir çok ülkede ulusal sorun çözümlenmemiş bir şekilde duruyor. Hiçbir kapitalist ülke de bu sorunu çözemeyeceğinin farkında. Çağımızda ulusal sorunun tek ama tek çözümü sosyalizmedir. Bu işi boş bir laf deşip soyalizme, bu çözümlü kendisi kağıt. Bu çözümlü yaşamın kendisi kağıt. Bu aralık ayı içinde yeni Anayasası'nın 22 nci yulduklanan SSCB de ulusal sorun tümüyle çözüme kavuşturulmuş, sosyalist ulus ve milliyetlerin dostça birbirlerine yakınlaşması ve kaynaşmalarına süreci yol

kesinin izlediği ulusal politika ve etnik grupların tümü Sovyetler ülkesinin izlediği ulusal politika sonucunda Sovyet halkı adı verilen yeni bir tarihsel insan topluluğu oluşturmuşlardır. Sovyet halkı ortak toplumsal ekonomik kalkınma amaçlarıyla, yasa karşısında herkeşin eşit olmasıyla, pek çok ulus, milliyet ve etnik grup arasında dostluk ve yardımlaşma ilişkileriyle birleşmiş bulunmaktadırlar.

Türkiye işçi sınıfının öncülüğünde ülkemizi bölmesi bir halkların dostluğu ülkesi haline getirmek için savasıyor. Bu savasta tüm milliyetlerden işçilerin birliğinin tüm işçiler ve demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini dirimsel önem taşıdığıdır. Böylesi bir eylem ve cephe birliği işçi savasıyor. Türkiye Kürdistan'ındaki sömürünün, ezginin aşılması, böylesi çok yönlü bir savastan geçiyor. Tüm provakasyonları boşa çıkartmak, her türden savmaları aşmak Türkiye işçi sınıfının öncülüğünde savas yolunda kenetlenmeye, bu yön de davranıp, savasmaya bağlı.

İşçi-Köylü bağlaşıklığını yükseltelim!..

HER devrim kendi politik or-
dusunu oluşturarak gerçek-
leşebilir. Başka bir deyişle devrim
başarılı, diğer etkenlerle bir-
likte, yığınsal ve örgütlü bir or-
dunun varlığına, ekli olmak ve
devrimi bekleyen güçlüklerin iste-
sinden gelmek üzere tüm devrim-
ci gücün-ün işçi sınıfının Marksöz
Leninle partisinin yönetiminde sa-
vasına politik, örgütsel ve psiko-
lojik olarak hazırlanmasına daya-
nır. Emperyalizme bağlı işbirlikçi
tekelci sermayenin ve büyük
kapital sahiplerinin egemen olduğu
Türkiye'de devrimin politik ordu-
sunun adı Ulusal Demokratik
Cephe'dir.

UDC Türkiye devrim hareketi
için can alıcı sorundur. Sınıfsal
olarak ele alındığında UDC'nin bel-
kemiği işçi sınıfıdır. Temelli iş-
çi-köylü bağlaşıklığıdır. İşçi-köylü
bağlaşıklık sorunu birçok yö-
nünde önmüzdü duruyor. Tarım
programımızı köylülere götürmek,
onların onayını almak önmüzdü
duruyor. Köylüleri, köylü hareke-
tini işçi hareketi konusunda bil-
gilendirmek, onları burjuvazinin
propaganda alanından kurtar-
mak, kurtuluşlarının işçi sınıfıyla
birlikte devrimci yoldan kura-
cakları ıleri demokratik düzende
o'cağını kavratmak gerekiyor. Ya
ni köylüleri propaganda-saitıyor
ve örgütlenme sorunlarını bir
çok yönü önmüzdü duruyor. Bir
konularında atılmış adımlara daha
büyük atılmalar getirmek gerekiyor
Bunun için deney alış veriş öne-
rileri, araştırmalar a'stemli bir ge-
nel iş yenitilmelidir. Emekçi köylü
lere işçi hareketinin hedef ve yön-
temlerini göstermek de bir hangi gö-
revler bekliyor? Bunlar nasıl as-
ayabilir? Kadrolar bu konuda tüm
yaratıcılıklarını ortaya koyarak
çalışmalarını sistemleştirmek ve
yoğunlaştırmalıdır.

İşçi-köylü bağlaşıklık sorunu
na yaklaşırken köylü yığınının
yapısını ve istemlerini doğru sap-
tamak gerekir. Genel, sosyal, kil-
leşmiş toplumların da kaçınılmaz,
ülke g-nelinde bölgesel ve yöre-
sel özelliklere dikkatle eğilmeli,
sosyo-ekonomik yapının yanında
psikolojik ve geleneksel özellikler

de dikkate alınmalıdır. Bilindiği
gibi yığınlar inandııkları ve ancak
kendileriyle inandııkları zaman
devrime kazanılır. Bunun için
en küçük deneyden ve yığınların
yaratıcı deneylerinden yararlanma-
lı ve datına geliştirme doğrultu-
sunda çalışılmalıdır.

Ülkemizde 1973 verilerine göre
4 milyon 121 bin köylü ocaklı
yağdır. Bunlardan topraksızlar 1
milyon 268 bin fakir ve orta köylü
ocaklı 2 milyon 222 bindir. Bun-
lar toplam 17 milyon köylüdür. 53
dönümün yukarı toprağı olan, ya da
zatenin denilen köy burjuvazisi
ise 243 bin ocaklı. Büyük toprak
ve çiftlik sahipleri, Köy İşleri Ba-
kanlığının verilerine göre 350'dir.
İşte kuralı kestirmek baş düşünan
emperyalizme ve işbirlikçi tekelci
sermayeye sarımsağı bu 350
sahibidir. Bu baş düşünanla zengin
köylü ya da köy burjuvazisi'nin
de çelişkisi vardır. Bunun gözardı
etmeden işçi sınıfının bağlaşıklık
olan kesim'in yığınlarca köylü
yığını olduğu ortadadır. İşe sade-
ce rakamların büyüklüğü açısın-
dan bile bakıldığında ne kadar
önemli bir görevle karşı karşıya ol-
duğumuz görülecektir.

Emekçi köylüler bir yandan
bu toprak ağı ve beyerinden, bir
yandan da yabancı tekelilerle işbir-
likçi tekelci burjuvaziden ve on-
ların devletinden çekiyor. Bu sö-
mürü ve eziyeti karşı zaman za-
man yükselen eylemlerine rağmen,
emekçi köylü kitleleri hala ken-
disini ateşe atan sömürü ve zulüm
güçlerinin etkisi altında, onların
ideolojik ve örgütsel baskısı altın-
dadır. En azından, çoğunluğu böy-
ledir. «Neden?» diye soracak ve
cövrünü bulacak olan işçi sınıfı
yolunda savasını verenlerden baş-
kası değildir.

Ülkemizde, egemen kapital i-
zmin alanında gelişmiş tarım iş-
çilerinin sayısı da fazla artıyor.
Tarım işçileri gereken vahşi bir
sömürü altındadır. Onlar, işçi sin-
fının en az ekonomik, toplumsal
haklara sahip olan bölümüdür
olusturuyor. Daha bir tarım iş ya-
sını bile yektir. Böylece tarım iş-
çilerinin yektelikleşmesi, varolan
devlet aygıtı tarafından filten ön-

lenmektedir. Kapitalist toprak bey-
leri bunu fırsat bilerek asgari ücret
bile ödemiyor. Esit işe esit ücret
vermiyor. GÜNLÜK çalışma 80-
resi genellikle 8 saatin üstündedir.
Sigorta hakkı yoktur. İşe gid-
iş-gelişlerde can güvenlikleri de
yoktur. Yatma dinlenme, yemek, su
ve çalışma koşulları insanlık dışı-
dır. Tarım işçilerinin içgüdümlü
«dayıbaşı» (Çukurovada elçi) den-
nen araçları pazarları, İykenlerize
pazarlığı bunları pazar. İşçilerin
bu konuda şüphe hakkı yoktur. Bu
aracılık dayıbaşıklık kurumu kapita-
list sömürünün korkuncu boyut-
lara vardırılmaması sağlar.

İşte bu koşullarda, işçi sınıfı-
mızın, diğer emekçi yığınların der-
rimci yurtsever gençliğimizin, iş-
verci kadınlarımızın savasını
yükseltmeye birlikte, köylülerden de
«ayrı yeter» sesleri yükselmeye
başladı. Bütün olumsuz koşulla-
ra rağmen, tarım işçileri sınıf sa-
dıkalarından, Devrimci Toprak-İş
sendikasında örgütlenmeye baş-
verdi. Yine tarım işçileri Özellikle
Ege övalarında seslerini yükselt-
tiler.

Son «önemde bir direniş ki-
vulcunu, 1978 Eylülünün sonunda
Ege'de Turgutlu ovasında çıktı.
Bunlere pamuk, özüm, çeltik iş-
çilerinin artırımına, içgüdümlü
8 saat olması, kadın işçilere say-
gılı davranılması, işçilerin ocakla-
rık işe çıkış-dinleniminin yapılması
sa göbi haklı isteklerinin kabul fi-
tirilmesi için direniş çıktılar.

Bu direniş tarım işçilerinin
başından doğdu. İşçiler direnerek
isteklerinin önemli bir bölümünü
kabul ettirdiler. Üzerlerine jandar-
ma ve polis yürüttüğü jandar, dev-
letin sınıfsal niteliğini kendi de-
meyirleyici kavramıyla başladı.
Sınıf savalarını yemek için ör-
gütlü olmanın zorunluluğunu ıcı-
cak savasını geçirdiler.

Direnin önemli etkilerinde de
vardı. Her şeyden önce örgütlülük
düzeyi yüksüttü. Kendiliğinden
niteliği ağır basıyordu. Sonra, dire-
niş önderleri deneyimsizdi. Ay-
rıca, «Demokratik bir tarım iş ya-
sasının çıkarılması» gibi çok dala-
geniş kapsamlı direnişlerle, sava-
şınla ilgili koparılabilecek bazı hak-
ların, eylemin hedefleri arasına
konması, karşılıklı güçler ilişkisi-
nin, savasını boyutlarının iyi he-
saplanmadığını gösteriyordu.

Direnin ilk olarak 8 haziran
tünü sabahın alacakaranlığında
Yenidoğan köyünde başladı. Köy
meydanında toplanan bin altmış
pamuk işçisi 120 liradan işe gitme
yi reddedip, traktörlerle binmediler.
Aynı günün aşkamu Savuca,
Yenidoğan, Akçokan ve Özye-
Yeniköy'de Ege Köy-Der Genel

başkanıyla, Devrimci Toprak-İş
Söke Şube Başkanının katıldığı top-
lantılar yapıldı. Gece geç saatlere
kadar süren ve direnişçi işçilerin
yığınsal olarak izledikleri bu top-
lantılar sonarda, «Direnin Komit-
teleri» oluşturuldu.

10 Haziran sabahı direnişçile-
rin sayısı 4-5 bin' buldu. İşçilerin
istemleri somuttu: 160 lıra olan
yasal asgari ücret uygulanması! BÜ-
yük kökdük ve kadın ayarını yapı-
lmadık tüm çalışanlara esit ücret
ödenmesi! Yatılı işçilerin barkaları
sağlıklı uygun olsun! Tüm tarım
işçileri sigorta hakkından yarar-
lanmalı! Can güvenliği - iş güven-
liği (kapalı araçlarla işe gidis-ge-
liş) sağlanmalı!

Kaymakamın, toprak beyleri
kudretli doğrultusunda çabaları
da, Aydın'dan getirilen jandar-
darma birliği direnişçi etkileye-
medi. Tam tersine 11 Haziran sa-
bahı yörede direnişçi sayısı 10 bini
aşuyordu. 3 gün sonra direnişçiler
hakklarını söke söke aldı. İş bun-
la da kaldı. Sınıf kardeşleri Söke
dışında, Köyceğiz'e bağlı Eskil-
köy, Dalyan, Ökçular, Kemaliys ve
Golbaşı köylerinde Muğla Orlaca'da
da aynı yolu seçerek, direnerek
hakklarını aldılar. *

Söke direnişçi mevsimlik iş-
çilerin geçimini sağlayan topraksız,
az topraklı köylülerin ve tarım iş-
çilerinin savasını önemli bir a-
şamayı simgeliyor. Bu yığınsal çık-
ış, tarım işçilerinin en temel hak-
larını çiğnemesine bundan böy-
le görz yumuşacaklarını gösteri-
yor. Ote yandan köylüde başla-
yan direnişin Söke merkezindeki
işçilerle derhal desteklenmesi, iş-
çilerin ana sorunları etrafından bir
leşmeye hazır olduklarını açıkça
ortaya koydu. Dolayısıyla emek-
çilerin günlük istemlerinde yola
çıkılarak doğru hedefler gösteril-
diği zaman yığınların eyleme gir-
mekten kaçınmadığı bir kez daha
kanıtlandı. Bu direnişin önemli
yanlarından biri de tarım işçileri-
nin sınıf ve yığın sendikaları Dev-
rimci Toprak-İş'in ve demokratik
köylü örgütü Ege Köy-Der'in ön-
derliğinde karğaya yöverme-
den savalarıdır. Bu noktada
bölgedeki baş demokratik kuru-
luların ve devrimci-yurtsever
gençlik örgütlerinin direniş e-
omez vermesinin başarda payı ol-
duğuna da belirtmek gerekir.

Tarım işçileri bu eylemlerinde
kendilerine dayatılan insanlık dışı
çalışma ve yasama koşullarının
alınması olmadığın, örgütlü sa-
vaşına değışiciblenmiş görüldür.
Örgütlü bir öcölün olmadan düşün-
mün yenilemeyeceğini anladılar. Di-
ren'in boyunca, direniş komiteleri
kurmakla meydanlarda toplan-
ışe gitmemeye yürütüş ve miting
kadar değışik proleter savas yön-
temlerini uyguladılar ve büyük de-
ney kazandılar. Ote yandan en
haklı istemleri uğruna direnizler-
ken jandarmayla karşı karşıya ge-
linece toprak beylerin, daha dü-

Köylerden Şehirlerden

ne kadar aynı tarlada yan yana çapa salladığı sınıf kardeşlerini, üniforma giydirdi eline silah vererek nasıl üzerlerine sürdüğüne gördüler.

Ne var ki, eylem'in bu olumlu yanları yanında, olumsuz, ek sıkı yanları da vardı. Her şeyden önce, direniş öncesi hazırlıklarının alanı ve süresi kısa tutuldu. Bu durum önemli büyük çiftliklerdeki yatılı işçilerin eyleme katılmalarını zorlaştırdı. Sonra pamuk işçilerini eyleme teşvik için yazılı ve sözlü propaganda-ajitasyon çalışmaları yetersizdi. Dahası eylem'in bölge ve Türkiye düzeyinde sicağı sicağına tanıtılması, başta işçi sınıfı olmak üzere diğer emekçi sınıf ve katmanlardan somut dayanışma sağlanması görevi yerine getirilemedi.

Eylem'in önemli gözönünde tutulması, merkezi direniş yürütme komitesine bağlı olarak çalışan bir propaganda-ajitasyon komitesi oluşturulabilirdi. Böyle bir komite bölgenin merkezi olması bakımından, İzmir'deki sendikalar ve demokratik yığın örgütleri aracılığıyla, tüm Ege bölgesinde fabrikalarda, işyerlerinde, mahallelerde, direnişin nedenini, hedeflerini anlatan bildiriler dağıtılmasını sağlayabilirdi.

Yine sendikalar ve demokratik yığın örgütleri arasında kurulacak sağlam bir eşgüdüm sonucunda, fabrika işçilerinin, öğretmen, mühendis, doktor gibi örgütlü kent emekçilerinin, gençlerin, kadınların direnişlere güçlü dayanışması sağlanabilseydi, değişik sınıf ve katmanların yığın savaşıları içinde ortak amaçlar etrafında birleşmesi yönünde iler bir adım atılmış olurdu. Nihayet sendikaların ve demokratik yığın örgütlerinin bu arada Köy-Koop'un genel mor-

kezleriyle ve günlük ilerici basınla sıkı bir haberleşme ağı kurulabilseydi, eylem'in ülke düzeyinde çok daha geniş yankı yapması sağlanabilirdi. Hiç kuşku yok ki, bütün bu görevlerin başlanabilmesi, ayrıntılı bir ön hazırlık gerektirmektedir.

Yığınların sınıf savaşları içinde öz deneyimleriyle buldukları örgütlenme biçimleri, yığın savaşının ilerletilmesi bakımından büyük önem taşıyor. Bu anlamda, tarım proletaryasının Söke eyleminde kendi içinde seçtiği köylü önderleriyle ustalıkla kurduğu ve çalıştırıldığı 'direniş komiteleri' üzerinde, önemle durmak gerekir. Böyle bir örgütlenme modeli olmasaydı, eylem'in disiplin ilgisiz yürütülmesi, karar'ın düzenli biçimde alınması, 'gün aktarıp uyulması' sağlanmazdı. Kargasa kaçınılmaz olurdu. Uygulamaya, tartışılmasına bir biçimde bu gereği ortaya koydu.

Somut deneyim tarım proleterlerinin, işçi köylü bağlaşıklığının sağlanmasında ne denli önemli bir köprü başı olduğunu açıkça kanıtıyor. Köylüler tarım proleterlerinin direnişlerinde, elde ettikleri başarılarından, savaşım yöntemlerinde etkin oldukları, örgütlenmeye olan eğilimleri daha da artırıyor. Bu durum demokratik kooperatiflik hareketinin örgütlü KÖY-KOOP'un ve demokratik köylü örgütü KÖY-DER'lerin önemini ön plana çıkarıyor. İşçi sınıfının politik öncü örgütünün kırsal kesimde daha da etkinlikle örgütlenmesinin zorunluluğunu gösteriyor. Ekonomik demokratik haklar uğrunda giden bu savaşa, kır-yok sularının örgütlenmesi daha da geliştirilmeli, onların savaşımını işçi sınıfının savaşımıyla bağlamak emelki halkın ilerici demokratik erkini kurmak için zorunludur.

Ekonomik Demokratik Köylü Örgütleri

DEMİREL'in gerici sözyönelimci hükümetinin kurumsallaştırılması, işbirlikçi tekelci sermaye, onunla çitlenen büyük toprak ağaları ve tarım kapitalistleri, tüm demokrasi güçlerine, emekçi halkımıza, temel hak ve özgürlüklerine karşı genel bir saldırı hazırlığı içine girmiş bulunuyor. Sendikalar, demokratik yığın ve meclis örgütleri, ilerici basın kırsal kesimdeki ekonomik demokratik köylü örgütleri, bu genel saldırı planı içindeki hedeflerindedir.

Sinsi provokasyon: Demirel hükümetinin çatıştırılmaya çalışıldığı günlerde tekelci basın yağ skandalı diye bir güdüldü patırtı koparıldı. Görünüşte bu yağ skandalı bazı CHP yöneticilerinin, özellikle Demirel Genel Başkan Ecevit'in, özel Ekleme Genel Başkan Ecevit'in, emelki yek köylü derneğine bağlı bir paravan şirketi hedef alıyordu. Ne var ki bunun sinsi bir provokasyon olduğu, asıl hedefin Köy-Koop, Köy-Der gibi kırsal kesimde son yıllarda hızla bir gelişme gösteren ekonomik, demokratik köylü örgütleri olduğu görüldü. Faşist MHP'nin organı olan Hergezin, Fıçın ajanı Perişan'ın Aydoğdu, İncek tekelinin Terdiman'ı ve daha bir düzine gerici faşist gazete, Rahsan Ecevit'in köylü derneğini Köy-Der'e Köylü Derneğine bağlı paravan Tarık'oya Köy-Koop'a döndürdüler. Ardından da provokasyonlarını, saldırılarını demokratik köylü örgütleri olan Marmara, Ege Trakya Köy-Der'ler demokratik kooperatiflik hareketinin örgütü KÖY-KOOP ve ona bağlı kooperatif birlikleri üzerine yoğunlaştırdılar. MHP'nin yayın organı Hergezin'de faşist Taha Akyol 'TKP'nin sızdığı Köy-Koop ne olacak? TKP'nin yayın örgütlerinden Köy-Der'lerin faullerine daha ne kadar göz yumulacak' diyecek sinsi provokasyonu, sözlüm ona yağ skandalının arandaki asıl niyeti açığa vurdu.

Neden Köy-Koop, Köy-Der'ler?

Türkiye'de Çukurova Birlik, Fıçık Birlik, Tarko Birlik gibi-büyük çiftlik sahiplerinin, toprak ağalarının çemen olduğu, yuzları yabancılara bankalar kredi musluklarını ellerinde tutan dev kooperatiflere karşı, son yıllarda, tarım salıması demokratik bir kooperatif hareketi boy attı. Bu hareketin örgütü gücü olarak kurulan Köy-Koop, tüm emellerine açık saldırılara 'söz' masgüllü provokasyonlara karşı örgütleri tabanını destek ve kararlılığıyla geliştiren güçlerdir.

Bugün Köy-Koop ve ona bağlı kooperatif birlikleri yaklaşık iki milyon küçük ve orta üreticili çarşı altında toplanıyor. Köy-Koop uygun fiyatta traktör ithalinden, üyelerine piyasa fiyatından çok altında gübre mazot, tarım ilaçları araç ve gereçleri sağlama, demokratik bir köklü bir toprak re-

formundan tarım üretim kooperatifliği ilkerlerini sahip çıkması kadar uzanan geniş kapsamlı bir çalışma yürütüyor.

Köy-Koop'un nitel ve miter gelişmesi, demokratik kooperatiflik ilkerlerini savunması, bu çalışmalarıyla geniş bir üretici yığınını güvenini kazanması, tekelci burjuvazi ile tarım burjuvazisini tedirgin ettiler. Büyük toprak ağalarının tekeline, vurguncu tüccarların ve faşist kıralk katillerden Pedemir beslemesi maocusur' kadar uzanan bir ihanet ceseti Köy-Koop'u çok etmek için neyi denedi? CHP sağ kanat reformistleri bu kooperatifleri tekelciler bir çarık durumuna getirmek için nelei yapmadı! MHP'li faşistler Akın Özdemir gibi Köy-Koop'un bilimsel kararlı yöneticilerini hakpede öldürdüler. Maocu faşistler Köy-Koop'u 'İçerden çökertmeyi, CHP reformist yöneticileri demokratik kooperatiflik hareketini yozlaştırmayı denediler. Oynunlar boyunca, Özdemir'in yerini başka bilimsel yöneticiler aldı.

Köy-Der'lere gelince: Ege'de, Marmara'da, Trakya'da ve diğer bölgelerde kurulan bu örgütler, köydeki demokratik güçleri öneleik le yoksul ve küçük üreticileri bir araya getiriyor. Faşizme, emperyalizme gerillike sömürü ve soygunu karşı, emek, toprak ve özgürlük savaşımını bayrağını köyle-re, kır-yoçsularının arasına götürüyor. Köy-Der'ler Köy-Koop'la ve ona bağlı kooperatiflerle sıkı işbirlik içinde çalışma yapıyor. Kent proletaryasının savaş deneyimlerini kır emeklerine aktarmada, köylünün toprak ve özgürlük savaşımını işçi sınıfına ulaştırmada bir köprü başı görevini görüyor. İşçi - Köylü bağlaşıklığını kurulumasına yardımcı oluyor.

Köy-Koop ve Köy-Der'ler, bu çalışmalarından aldıkları konuların ötürü, bugünkü gerici sözyönelimci - Amerikançi Demirel hükümetinin bir hedefi oluyorlar.

Saldırı puskürtülecektir. Kazanılan demokratik hak ve özgürlükler bugün gerici-faşist güçlerin saldırılarına karşı korumak ne kadar gün cel etlenmez bir görevdir. Kırsal kesimde ekonomik-demokratik köylü örgütlerini savunmak, onlara karşı girişilen her saldırıyı püskürtmek de o kadar kaçınılmaz görevdir. Komünistler, sınımdığı kadar olduğu gibi bundan böyle de demokratik kooperatiflik hareketinin örgütü KÖY-KOOP'a ve demokratik köylü örgütü KÖY-DER'lere yönetilen saldırgan etkisiz kalması için savaşıyor, savaşacaklar. Kırsal kesimin ekonomik demokratik köylü üyelerinin de onuru bir yer aldıkları tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini oluşturma yolunda kararlılıkla yürüyeceklerdir. Saldırıyı püskürtülecek ana güç işçi böylesi bir eylem ve cephe birliğidir.

AÇIKLAMA

Savaş Yolu'nun geçtiğimiz birkaç sayısında Köylerden-Şehirlerdensayfaları yer almıştı. Daha önce yaptığımız açıklamalarda bu sayfaların içeriğinde nasıl bir değişiklik yapmaya öngördüğümüzü belirttik ve sizlerden bu çevremizde savaşım deneyimlerinizi bize aktarmanızı istedik. Bu sayıya deneyim aktaran ve deneyimlerden ders çıkartan 1 mektup u yunluyoruz. Savaşımın tüm alanlarından, olum lu olumsuz yanlarını irdedeyleceğiniz yeni ye ni mektuplarınızı bekliyoruz.

savaş yolu

